

ZAKON O SPREMEMBI ZAKONA ŠT. VIII-787 REPUBLIKA LITVE O RAVNANJU Z ODPADKI

25. september 2025, št. XV-444
Vilna

Člen 1. Sprememba člena 1

Člen 1(1) se spremeni:

„1. Ta zakon določa splošne zahteve za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, da se preprečijo škodljivi učinki odpadkov na javno zdravje in okolje; pogoje, pod katerimi se snov ali predmet lahko šteje za ne-odpadek; državno ureditev ravnanja z odpadki; osnovna načela za organizacijo in načrtovanje sistemov ravnanja z odpadki; zahteve za imetnike odpadkov in upravljavce odpadkov; gospodarske in finančne ukrepe za ravnanje z odpadki; pravice in obveznosti proizvajalcev, uvoznikov in distributerjev olj, električne in elektronske opreme, vozil, obdavčljivega blaga, izdelkov iz oksorazgradljive plastike, plastičnih izdelkov za enkratno uporabo, ribiškega orodja, ki vsebuje plastiko, ter embalaže.“

Člen 2. Sprememba člena 2

1. Člen 2(5) se spremeni:

5. **Obdavčljivo blago** pomeni proizvode, navedene v Prilogi 3 k Zakonu o davku na onesnaževanje okolja, ki so obdavčeni v skladu z Zakonom Republike Litve o davku na onesnaževanje okolja.“

2. Člen 2(12) se spremeni:

12. **Recikliranje odpadkov** pomeni obdelavo, s katero se odpadni materiali ponovno obdelajo v proizvode, materiale ali snovi, bodisi za prvotni namen bodisi za druge namene. Ta postopek vključuje recikliranje organskih snovi, ne vključuje pa njihove uporabe za pridobivanje energije niti njihove predelave v materiale, ki se uporabljajo pri zasipavanju ali kot gorivo.“

3. V člen 2 se doda odstavek 28¹:

„28¹. **Evropski standard – kot je opredeljen v členu 2 Uredbe (EU) št. 1025/2012** Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta [89/686/EGS](#) in [93/15/EGS](#) ter direktiv [94/9/ES](#) in [94/25/ES](#), [95/16/ES](#), [97/23/ES](#), [98/34/ES](#), [2004/22/ES](#), [2007/23/ES](#), [2009/23/ES](#) in [2009/105/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta [87/95/EGS](#) in Sklepa [št. 1673/2006/EB](#) Evropskega parlamenta in Sveta, s spremembami.“

4. Člen 2(29) se spremeni:

29. Odpadki iz proizvodov pomenijo odpadke, ki nastanejo ob koncu življenjskega cikla olj, električne in elektronske opreme, obdavčljivega blaga, plastičnih izdelkov za enkratno uporabo (vlažne krpice, baloni, tobačni izdelki s filtri ter filtri, ki se prodajajo za uporabo s tobačnimi izdelki), ribiške opreme, ki vsebuje plastiko, in izrabljenih vozil.“

5. Člen 2(31) se spremeni:

31. Ravnanje z odpadnimi proizvodi in/ali embalažo pomeni zbiranje in recikliranje odpadnih proizvodov in/ali embalaže in/ali zbiranje in predelavo odpadnih proizvodov in/ali embalaže (odstranjevanje odpadnih proizvodov in/ali embalaže ne predstavlja ravnanja). Zahteve za ravnanje z odpadnimi proizvodi in/ali embalažo določi vlada ali ustanova, ki jo vlada pooblasti.“

6. Člen 2(34) se spremeni:

34. Distributer izdelkov pomeni osebo, vključno s proizvajalcem in/ali uvoznikom, ki v poslovne namene daje na voljo olje, vozila, električno in elektronsko opremo ter/ali obdavčljivo blago na notranjem trgu Republike Litve.“

7. Člen 2(35) se spremeni:

„**35. Uporaba izdelkov za lastne potrebe** pomeni uporabo izdelkov (električne in elektronske opreme, vozil, olj in obdavčljivega blaga), uvoženih na ozemlje Republike Litve ali proizvedenih na tem ozemlju, v okviru lastne poslovne dejavnosti, brez njihovega prenosa na drugo osebo.“

8. Člen 2(36) se spremeni:

„(36) **Proizvajalec** pomeni osebo, ki mora v skladu z zakonom registrirati svojo dejavnost in ki:

1) proizvaja obdavčljivo blago (razen baterij in akumulatorjev) na ozemlju Republike Litve in/ali pakira (tudi če pakiranje opravlja druga oseba na podlagi pogodbe) katero koli blago ali izdelke; ali

2) proizvaja olje na ozemlju Republike Litve in ga daje na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene; ali

3) proizvaja baterije in/ali akumulatorje (vključno s tistimi, ki so vgrajeni v naprave ali vozila) ter jih v poslovne namene daje na notranji trg Republike Litve, in sicer na kakršen koli način, vključno z komunikacijo na daljavo; ali

4) izdelava ali naroči načrtovanje ali proizvodnjo električne in elektronske opreme ter jo v svojem imenu ali z lastno oznako prenese na drugo osebo za plačilo z uporabo kakršnih koli sredstev, vključno s komunikacijo na daljavo; ali prenese opremo, prejeto od drugih dobaviteljev in v svojem imenu ali z lastno oznako, na drugo osebo za plačilo z uporabo katerih koli sredstev,

vključno s komunikacijo na daljavo (preprodajalec se ne šteje za proizvajalca, če opremo, ki nosi oznako drugega proizvajalca, prenese na drugo osebo proti plačilu); ali

5) proizvaja vozila na ozemlju Republike Litve in daje vozila na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene; ali

6) ima sedež v Republiki Litvi in ne glede na uporabljen metodo prodaje, vključno s pogodbami na daljavo, kakor so opredeljene v Civilnem zakoniku Republike Litve, v okviru svoje poklicne dejavnosti proizvaja, polni, prodaja in daje na trg Republike Litve plastične izdelke za enkratno uporabo, napolnjene plastične izdelke za enkratno uporabo ali ribiško opremo, ki vsebuje plastiko, z izjemo oseb, ki opravljajo ribolovne dejavnosti, kakor so opredeljene v točki (28) člena 4(1) Uredbe [\(EU\) št. 1380/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki, spremembi uredb Sveta [\(ES\) št. 1954/2003](#) in [\(ES\) št. 1224/2009](#) ter razveljavitvi uredb Sveta [\(ES\) št. 2371/2002](#) in [\(ES\) št. 639/2004](#) ter Sklepa Sveta [2004/585/ES](#).“

9. Člen 2(38) se spremeni:

„38. **Uvoznik** je oseba, ki mora v skladu z zakonom registrirati svojo dejavnost in ki:

1) uvaža obdavčljivo blago (razen baterij in akumulatorjev) in/ali embalažo, ki vsebuje blago ali proizvode, na ozemlje Republike Litve iz druge države članice ali tretje države; ali

2) uvaža olje iz druge države članice ali tretje države in ga daje v promet na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene; ali

3) uvaža baterije in/ali akumulatorje (vključno s tistimi, ki so vgrajeni v naprave ali vozila) iz druge države članice ali tretje države ter jih v poslovne namene daje v promet na notranjem trgu Republike Litve, in sicer na kakršen koli način, vključno z komunikacijo na daljavo; ali

4) uvaža električno in elektronsko opremo iz druge države članice ali tretje države ter jo v poslovne namene daje v promet na notranjem trgu Republike Litve na kakršen koli način, vključno z komunikacijo na daljavo; ali

5) ima sedež v državi članici ali tretji državi in z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo prodaja električno in elektronsko opremo neposredno potrošnikom gospodinjske ali negospodinjske električne in elektronske opreme v Republiki Litvi ali

6) uvaža vozila iz druge države članice ali tretje države in jih daje v promet na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene; ali

7) ima sedež v Republiki Litvi in ne glede na uporabljen metodo prodaje, vključno s pogodbami na daljavo, kakor so opredeljene v Civilnem zakoniku, v okviru poklicne dejavnosti uvaža plastične izdelke za enkratno uporabo, napolnjene plastične izdelke za enkratno uporabo ali ribiško opremo, ki vsebuje plastiko, iz druge države članice ali tretje države ter jih daje na trg

Republike Litve, razen oseb, ki opravljajo ribolovne dejavnosti, kot so opredeljene v točki (28) člena 4(1) Uredbe [\(EU\) št. 1380/2013](#); ali

8) ima sedež v državi članici ali tretji državi in v okviru svoje poklicne dejavnosti prek sredstev za komunikacijo na daljavo, med drugim v okviru pogodb na daljavo, kot so opredeljene v Civilnem zakoniku, neposredno prodaja plastične izdelke za enkratno uporabo, napolnjene plastične izdelke za enkratno uporabo ali ribiško opremo, ki vsebuje plastiko, potrošnikom, vključno s tistimi, ki niso zasebna gospodinjstva, v drugi državi članici, z izjemo oseb, ki opravljajo ribolovne dejavnosti, kot so opredeljene v točki (28) člena 4(1) Uredbe [\(EU\) št. 1380/2013](#); ali

9) od finančne institucije, ki zagotavlja storitve zakupa (finančnega najema), z zakupom (finančnim najemom) pridobi proizvode iz točk 1 do 8 tega odstavka, ki se uvozijo in/ali vnesejo na ozemlje Republike Litve, in/ali embalažo, napolnjeno z blagom ali proizvodi. Če se pogodba o zakupu (finančnem zakupu) prekine, obveznosti, ki jih ta zakon nalaga uvozniku in ki nastanejo po prekinitvi pogodbe ter po prevzemu sredstva od nekdanjega najemnika, prevzame finančna institucija, ki opravlja storitve zakupa (finančnega zakupa).“

10. Člen 2(42) se spremeni:

42. Regija za ravnanje s komunalnimi odpadki pomeni območje, ki vključuje ozemlje več kot ene občine in v katerem občine sodelujejo, da bi zagotovile učinkovito delovanje sistema ravnanja z odpadki, ki ga organizirajo občine, ter zagotavljanje visokokakovostnih in cenovno dostopnih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki za vse imetnike komunalnih odpadkov v regiji.“

11. Člen 2(43¹) se spremeni:

„43¹. **Sistem zbiranja odpadkov, ki dopolnjuje sistem ravnanja s komunalnimi odpadki** (v nadaljnjem besedilu: „dodatni sistem zbiranja odpadkov“), pomeni sistem zbiranja odpadkov, namenjen ravnanju z odpadki, ki nastanejo pri uporabi proizvodov, ki jih proizvajalci in uvozniki dajo na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene (električna in elektronska oprema, baterije in akumulatorji, obdavčljivo blago, razen baterij in akumulatorjev, pakirani proizvodi), in izpolnjevanju nalog ravnanja z odpadki, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo vlada pooblasti, v zvezi z električno in elektronsko opremo, baterijami in akumulatorji, obdavčljivim blagom in/ali odpadno embalažo, ki ga izvajajo proizvajalci in uvozniki ali licencirana organizacija v skladu s postopkom, ki ga določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, in ki dopolnjuje sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, in ga organizirajo občine z uporabo metod in sredstev za zbiranje proizvodov in/ali odpadne embalaže.“

12. Člen 2(44) se spremeni:

44. **Upravljavalec sistema ravnanja s komunalnimi odpadki** pomeni pravno osebo, ki jo ustanovijo ena, več ali vse občine znotraj regije za ravnanje s komunalnimi odpadki in ki na podlagi pooblastila te občine oziroma teh občin opravlja naloge organizacije in/ali upravljanja sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ter/ali upravlja regionalne objekte za ravnanje s komunalnimi odpadki ter/ali opravlja storitve ravnanja s komunalnimi odpadki.“

13. V člen 2 se doda odstavek 47³:

„47³. **Odpadki z negativno tržno vrednostjo** so odpadki, pri katerih so stroški ravnanja višji od prihodkov od prodaje teh odpadkov in/ali surovin, pridobljenih iz njih.“

14. Člen 2(52) se razveljavi.

15. Člen 2(58²) se spremeni:

„58². **Regionalni center za ravnanje z odpadki** pomeni pravno osebo, ki so jo ustanovile vse občine znotraj regije za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki upravlja regionalne obrate za ravnanje s komunalnimi odpadki ter opravlja naloge, za katere so ga pooblastile občine, vključno z zagotavljanjem storitev ravnanja s komunalnimi odpadki ali organizacijo takšnih storitev ter ravnanjem z drugimi odpadki.“

16. V člen 2 se doda odstavek 58¹⁰:

„58¹⁰. **Odpadki brez tržne vrednosti** pomeni odpadke, pri katerih so stroški ravnanja enaki prihodkom od prodaje teh odpadkov in/ali surovin, pridobljenih iz njih.“

17. Člen 2(60) se spremeni:

„60. **Odlagališče odpadkov** je objekt za odlaganje odpadkov, kjer se odpadki odlagajo bodisi na tleh bodisi v tleh (pod zemljo). Odlagališča odpadkov vključujejo tudi objekte za odlaganje odpadkov, kjer povzročitelj odpadkov odstranjuje odpadke na mestu nastanka, in stalne objekte (ki obratujejo več kot eno leto), ki se uporabljajo za začasno skladiščenje odpadkov, razen objektov, kjer:

1) se odpadki raztovorijo, da se jih pripravi za odvoz v objekte za predelavo, predobdelavo ali odlaganje;

2) se odpadki skladiščijo manj kot tri leta pred predelavo ali predhodno obdelavo;

3) se odpadki pred odlaganjem skladiščijo manj kot eno leto.“

18. V člen 2 se doda odstavek 63²:

„63². **Odpadki s pozitivno tržno vrednostjo** so odpadki, pri katerih so stroški ravnanja nižji od prihodkov od prodaje teh odpadkov in/ali surovin, pridobljenih iz njih.“

19. Člen 2(64) se spremeni:

„64. **Dajanje na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene** pomeni prenos baterij in/ali akumulatorjev, vozil, električne in elektronske opreme ter olja, uvoženih na ozemlje Republike Litve ali proizvedenih na ozemlju Republike Litve, s strani

osebe, ki mora svojo dejavnost registrirati v skladu s postopkom, določenim z zakonom, drugi osebi na ozemlju Republike Litve, bodisi proti plačilu bodisi brezplačno, ali uporabo več kot 25 litrov olja za lastne namene, uvoz na ozemlje Republike Litve ali proizvodnjo več kot 5 baterij in/ali akumulatorjev, vozil ali enot električne in elektronske opreme na ozemlju Republike Litve v enem koledarskem letu.“

20. Členu 2 se doda odstavek 66¹, ki se glasi:

„66¹. **Podjetje, ki zagotavlja storitve vzdrževanja in popravil vozil**, pomeni podjetje, ki:

1) izvaja postopke in tehnične procese za vzdrževanje in/ali ponovno vzpostavitev tehničnega stanja vozil (za namene tega oddelka se „vozilo“ razume, kot je opredeljeno v Zakonu Republike Litve o varnosti v cestnem prometu), tako da vozila izpolnjujejo tehnične zahteve za motorna vozila in njihove priklopnike, določene v pravnih aktih, ali da so deli, oprema, sestavni deli in sistemi vozil skladni z delovnimi parametri, ki jih je odobril proizvajalec;

2) na zahtevo lastnika vozila opravi diagnostiko, popravila in/ali menjavo pnevmatik, menjavo koles, popravilo stekla brez menjave, menjavo žarnic v žarometih ter dopolnitev opreme, sestavnih delov ali sistemov s potrošnimi tekočinami;

3) izvede spremembe na sestavnih delih vozila, njegovi konstrukciji, okvirju, karoseriji, namenu uporabe ali tehničnih lastnostih, spremembe ali predelave karoserije, okvirja ali nosilnih konstrukcij vozila z uporabo delov iz drugih vozil in/ali vgradnjo dodatnih naprav, ki povzročajo ali bi lahko povzročile spremembo konstrukcije vozila in/ali njegovih tehničnih in obratovalnih lastnosti ter tehničnih podatkov.“

21. Prejšnji členi 2(66¹), (66²) in (66³) se zdaj štejejo za oddelke (66²), (66³) in (66⁴).

22. Člen 2(68) se razveljavi.

23. Člen 2(71) se razveljavi.

24. V členu 2 se doda naslednji odstavek 75:

„75. Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, se razlagajo v skladu z opredelitvami iz Civilnega zakonika, Zakona Republike Litve o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ter Zakona Republike Litve o gradbeništvu.“

Člen 3. Sprememba člena 4

Člen 4(10) se spremeni:

„10. Podjetja, ki nameravajo opravljati zbiranje, prevoz, obdelavo odpadkov, trgovanje z odpadki ali posredovanje pri trgovanju z odpadki, ter podjetja, ki nameravajo na kraju nastanka skladiščiti nevarne odpadke več kot šest mesecev ali nenevarne odpadke več kot eno leto, se

morajo registrirati v informacijskem sistemu registra upravljalcev odpadkov. Ta zahteva ne velja za podjetja, za katera zbiranje in/ali prevoz odpadkov ni poklicna dejavnost in ki v Republiki Litvi drugim podjetjem zagotavljajo storitve zbiranja in/ali prevoza nenevarnih odpadkov največ trikrat na koledarsko leto.“

Člen 4. Sprememba člena 6

Člen 6 se spremeni:

„Člen 6. Dovoljenja

1. Podjetja, ki nameravajo opravljati obdelavo odpadkov, podjetja za recikliranje ladij ter podjetja, ki na kraju nastanka skladiščijo nevarne odpadke več kot šest mesecev ali nenevarne odpadke več kot eno leto, morajo pridobiti dovoljenja.

2. Minister za okolje za posebne gospodarske dejavnosti določi vrste in količine odpadkov, ki jih lahko podjetje obdeluje brez dovoljenja iz odstavka 1 tega člena. Pravica do obdelave odpadkov brez dovoljenja iz odstavka 1 tega člena se lahko podeli za naslednje dejavnosti obdelave industrijskih odpadkov:

- 1) predhodna obdelava odpadkov;
- 2) priprava odpadkov za ponovno uporabo;
- 3) recikliranje in/ali predelava nenevarnih odpadkov, vključno s kompostiranjem in drugimi biološkimi procesi predelave;
- 4) obdelava nenevarnih odpadkov, nastalih med gospodarskimi dejavnostmi podjetja na zemljišču, ki je koristno za kmetijstvo ali izboljšuje stanje okolja;
- 5) predelava nenevarnih odpadkov, nastalih v okviru gospodarskih dejavnosti podjetja, za uporabo kot gorivo ali za druge namene pridobivanja energije;
- 6) uporaba obdelanih nenevarnih odpadkov pri gradnji objektov ali proizvodnji gradbenih proizvodov;
- 7) skladiščenje odpadkov, namenjenih za dejavnosti iz točk 1 do 3 in 6 tega odstavka.

3. Podjetja za obdelavo odpadkov morajo izpolnjevati zahteve, ki jih določi minister za okolje za dejavnosti obdelave odpadkov iz točk 1 do 6 odstavka 2 tega člena, vključno z zahtevami glede vsebnosti nevarnih snovi v odpadkih in mejnih vrednosti emisij.“

Člen 5. Sprememba člena 6¹

Člen 6¹ se spremeni in se glasi:

„Člen 6¹. Informacijski sistem registra upravljalcev odpadkov

1. Subjekti, ki jih zajema informacijski sistem registra upravljalcev odpadkov, so podjetja, ki nameravajo izvajati ali trenutno izvajajo:

- 1) zbiranje in/ali prevoz odpadkov, z izjemami, navedenimi v členu 4(10) tega zakona;
- 2) obdelavo odpadkov;
- 3) trgovanje z odpadki in/ali delovanje v vlogi posrednika;
- 4) skladiščenje nevarnih odpadkov na kraju nastanka dlje kot šest mesecev ter nenevarnih odpadkov dlje kot eno leto.

2. Namen informacijskega sistema registra upravljavcev odpadkov je vpis upravljavcev odpadkov iz odstavka 1 tega člena ter obdelava podatkov o teh upravljavcih odpadkov za obdobje, določeno v skladu s postopkom, opredeljenim v Pravilniku o informacijskem sistemu registra upravljavcev odpadkov, ki ga je odobril minister za okolje.

3. Podatki, ki so vsebovani v informacijskem sistemu registra upravljavcev odpadkov, so javni, razen osebnih podatkov, ki se uporabljajo za njihovo obdelavo, kakor je določeno v Pravilniku o informacijskem sistemu registra upravljavcev odpadkov.

4. Ministrstvo za okolje je upravljavec informacijskega sistema in podatkov za register upravljavcev odpadkov.“

Člen 6. Sprememba člena 7

1. Člen 7(1) se pred dvopičjem spremeni tako, da se glasi:

„1. „Vodi evidenco odpadkov in pošilja poročila o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi prek enotnega informacijskega sistema za vodenje evidenc o proizvodih, embalaži in odpadkih organu, ki ga pooblasti minister za okolje, v skladu s postopkom, ki ga določijo organi, ki jih pooblasti minister za okolje:“.

2. Točka 3 člena 7(1) se spremeni tako, da se glasi:

„3) proizvajalci odpadkov, ob upoštevanju količine in/ali vrste proizvedenih odpadkov in/ali opravljane dejavnosti in/ali velikosti podjetja, v primerih, ki jih določi minister za okolje.«

Člen 7. Sprememba člena 11²

Člen 11² se spremeni in se glasi:

„Člen 11². Kompetence strokovnjakov na področju ravnanja z odpadki

1. Upravljanje odlagališč, zbiranje, prevoz in obdelava nevarnih odpadkov ter sežiganje odpadkov se lahko izvajajo izključno s strani podjetij za ravnanje z odpadki, ki zaposlujejo osebe iz odstavka 2 tega člena, ki:

1) so opravile tečaje strokovnega usposabljanja iz odstavka 4 tega člena (v nadaljnjem besedilu tega člena: „strokovnjaki“) in pridobile potrdilo, ki potrjuje njihovo znanje na ustreznem področju ravnanja z odpadki (v nadaljnjem besedilu: „potrdilo“), ali

2) so državljani države članice, druge fizične osebe, ki uveljavljajo svoje pravice do prostega gibanja v državah članicah, ki so jim podeljene s pravnimi akti Evropske unije, in imajo dokument ali drugo dokazilo o opravljenem ustreznem usposabljanju, ki ga je izdal pristojni organ države članice, ki jim daje pravico do izvajanja dejavnosti ravnanja z odpadki iz tega odstavka. Državljanji države članice in druge fizične osebe, ki uveljavljajo svojo pravico do prostega gibanja v državah članicah, ki jim jo zagotavljajo pravni akti Evropske unije, in ki nimajo dokumenta iz te točke, morajo imeti spričevalo iz točke 1 tega odstavka.

2. Spričevalo morajo imeti naslednje osebe:

1) vodje podjetij, ki upravljajo odlagališča odpadkov, ter drugo osebje, ki ga ti imenujejo in je odgovorno za upravljanje odlagališč odpadkov;

2) osebje podjetij, ki je odgovorno za zbiranje, prevoz, skladiščenje in obdelavo nevarnih odpadkov;

3) osebje teh podjetij, ki je odgovorno za obratovanje in nadzor naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov.

3. Minister za okolje določi minimalne zahteve za vsebino neformalnih programov izobraževanja odraslih za strokovnjake, katerih cilj je zagotavljanje ali razvijanje znanja o zakonskih zahtevah za ravnanje z odpadki in upravljavce odpadkov (v tem členu: „programi usposabljanja“), postopek za usklajevanje programov usposabljanja. Ustanova, ki jo pooblasti minister za okolje, usklajuje programe usposabljanja v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

4. Podjetja, institucije in organizacije, ki so pripravili programe usposabljanja in jih je odobril organ, ki ga je pooblastil minister za okolje, v skladu s postopkom, ki ga je določil minister za okolje, lahko v Republiki Litvi izvajajo usposabljanje strokovnjakov v okviru lastnih programov usposabljanja in tem strokovnjakom izdajajo spričevala.

5. Strokovnjaki, ki so imetniki spričevala, morajo vsaj vsakih pet let izpopolnjevati svojo usposobljenost s pomočjo tečajev strokovnega usposabljanja iz odstavka 4 tega člena, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

6. Podjetja iz odstavka 1 tega člena so dolžna zagotoviti, da dejavnosti iz odstavka 2 tega člena izvajajo samo osebe, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1 tega člena.“

Člen 8. Sprememba člena 18¹

Člen 18¹(2) se spremeni in se glasi:

2. Zahteve iz členov 7, 9, 15 in 17 tega zakona se ne uporabljajo za nevarne odpadke, ki nastajajo v gospodinjstvih, dokler jih ne prevzame podjetje za zbiranje, odstranjevanje ali

predelavo odpadkov, ki ima dovoljenje in/ali je registrirano v informacijskem sistemu registra upravljavcev odpadkov.“

Člen 9. Sprememba člena 20

Člen 20(1) se spremeni:

„1. Ministrstvo za okolje oblikuje nacionalno politiko na področju preprečevanja in ravnanja z odpadki, ki jih ureja ta zakon, ureja začasno skladiščenje in ravnanje z odpadki ter nadzoruje izvajanje zahtev in nalog, določenih v pravnih aktih Evropske unije in Republike Litve.“

Člen 10. Sprememba člena 25¹

1. Točla 1 člena 25¹(1) se spremeni tako, da se glasi:

„1) odobri metodologijo za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki ter nadzoruje njeno uporabo;“.

2. Točka 5 člena 25¹(1) se spremeni tako, da se glasi:

„5) sprejme opis postopka za ocenjevanje in usklajevanje naložb ter usklajuje naložbe regionalnih centrov za ravnanje z odpadki in upravljavcev naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov v zvezi z ravnanjem s komunalnimi odpadki in/ali drugimi gospodinjskimi odpadki ter sežiganjem komunalnih odpadkov, v skladu z načeli preglednosti, objektivnosti in nediskriminacije ter meril za ocenjevanje učinkovitosti, dobe povračila in izvedljivosti naložb;“.

3. Člen 25¹(3) se spremeni in se glasi:

„3. Viri financiranja sveta so njegovi prihodki, kot je določeno v odstavku 4 tega člena. Programi, predvideni in izvedeni v okviru strateškega akcijskega načrta sveta, ki se izvaja v okviru urejanja sektorja ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, se financirajo iz prihodkov sveta, prejetih v skladu s postopkom, določenim v odstavku 4 tega člena.“

4. Točka 4 člena 25¹(5) se spremeni tako, da se glasi:

„4) Prihodki, ki jih svet prejme v skladu s tem odstavkom in jih prenese v državni proračun, se lahko uporabijo izključno za financiranje programov, predvidenih in izvedenih v skladu s strateškim akcijskim načrtom sveta, ki se izvajajo v okviru urejanja sektorja ravnanja z komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki.“

Člen 11. Sprememba člena 30

1. Člen 30(3) se pred dvopičjem spremeni tako, da se glasi:

„3. Upravitelj sistema ravnanja s komunalnimi odpadki mora opravljati naslednje upravne naloge v zvezi s sistemom ravnanja s komunalnimi odpadki, pod pogojem, da mu je občina te naloge zaupala, pri čemer se financiranje teh nalog zagotovi prek lokalnih pristojbin in dajatev za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki (v nadaljnjem

besedilu: „pristojbine in dajatve“) ali drugih prispevkov za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki (v nadaljnjem besedilu: „prispevki“) ali iz drugih virov:“.

2. Točka 2 člena 30(3) se spremeni tako, da se glasi:

„2) spremlja izpolnjevanje pogodbenih obveznosti med občino ali upravljavcem sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki ga je odobrila občina, in upravljavcem odpadkov iz odstavka 12 tega člena;“.

3. Točka 3 člena 30(3) se razveljavi.

4. Točka 4 člena 30(3) se spremeni tako, da se glasi:

„4) občinskemu svetu predloži izračun višine pristojbin in dajatev ali prispevkov; potem ko občinski svet odobri višino novih pristojbin in dajatev ali prispevkov, na svoji spletni strani objavi informacije o ocenjenih stroških izvajanja storitve ravnanja s komunalnimi odpadki, ki so bili upoštevani pri izračunu višine pristojbin in dajatev ali prispevkov, ter najpozneje do 1. junija vsakega koledarskega leta objavi dejanske stroške opravljanja storitve ravnanja s komunalnimi odpadki za preteklo koledarsko leto v skladu s stroškovnimi skupinami regionalnih centrov za ravnanje z odpadki, določenimi v osnutku regionalne cene, ter skupinami stroškov, ki jih dodajo občinski sveti pri določanju višine pristojbin in dajatev ter prispevkov, v skladu s postopkom iz člena 30²(10) tega zakona;“.

5. Točka 6 člena 30(3) se spremeni tako, da se glasi:

„6) zbira in analizira podatke o ravnanju s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki na območju občine in/ali regije za ravnanje z odpadki ter o izvajanju ukrepov, določenih v regionalnem načrtu za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, ki ga je odobril regionalni razvojni svet, ter v občinskem načrtu za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, ki ga je odobril občinski svet, s čimer se zagotovi izpolnitev nalog, določenih v nacionalnem načrtu za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, ki ga je odobrila vlada;“.

6. Točka 8 člena 30(3) se spremeni tako, da se glasi:

„8) izvaja ukrepe za obveščanje javnosti, izobraževanje in usposabljanje na področju ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki ter njihovega preprečevanja;“.

7. Točka 9 člena 30(3) se razveljavi.

8. Točka 10 člena 30(3) se spremeni tako, da se glasi:

„10) opravlja naloge, ki se nanašajo na upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki iz člena 30⁵(1) tega zakona;“.

9. Točka 11 člena 30(3) se razveljavi.

10. Členu 30(3) se doda točka 12:

„12) sklene pogodbe iz odstavka 16 tega člena s proizvajalci/uvozniki in njihovimi organizacijami;“.

11. Členu 30(3) se doda točka 13:

„13) organizira izvajanje storitev, povezanih z namestitvijo, vzdrževanjem, obnovo in širitvijo infrastrukture za zbiranje komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov, v skladu s postopkom, določenim v Zakonu Republike Litve o javnih naročilih in drugih pravnih aktih;“.

12. Členu 30(3) se doda točka 14:

„14) v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o javnih naročilih in drugih pravnih aktih, organizira opravljanje storitev ravnanja z odpadki, če ni mogoče identificirati lastnika ali če lastnik ne obstaja;“.

13. Členu 30(3) se doda točka 15:

„15) zbira in občini posreduje podatke iz člena 28(8) tega zakona;“.

14. Členu 30(3) se doda točka 16:

„16) občini predloži poročila o opravljanju funkcij, ki so ji zaupane;“.

15. Členu 30(3) se doda točka 17:

„17) ob koncu poslovnega leta na svojem spletnem mestu do 1. julija naslednjega proračunskega leta objavi revidirane letne računovodske izkaze in revizijsko poročilo; ti morajo biti na spletnem mestu na voljo najmanj 3 leta;“.

16. Členu 30(3) se doda točka 18:

„18) izvaja sklepe občinskega sveta, občinskega izvršilnega organa ali osebe, ki jo je ta pooblastil v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o lokalni samoupravi, o organizaciji sistema ravnanja z občinskimi odpadki, sprejete pri izvajanju določb tega zakona in drugih pravnih aktov;“.

17. Členu 30(3) se doda točka 19:

„19) državnim in občinskim organom zagotavlja informacije, potrebne za izvajanje njihovih zakonskih in regulativnih dolžnosti;“.

18. Členu 30(3) se doda točka 20:

„20) v skladu s postopkom, določenim v Zakonu Republike Litve o javni upravi, obravnava zahtevke in pritožbe imetnikov komunalnih odpadkov v zvezi s pristojbinami in dajatvami ali prispevki, ki so jim bili naloženi (izračunani), ter v zvezi z uporabo olajšav pri pristojbinah in dajatvah ali prispevkih v skladu s postopkom, ki ga določi občina, glede kakovosti opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, in sicer kakovosti zbiranja, prevoza, predelave in odstranjevanja, ter organizacijo izvajanja storitev ravnanja s komunalnimi odpadki;“.

19. Členu 30(3) se doda točka 21:

„21) zagotavlja kakovost sortiranja komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov, ki ga izvajajo imetniki odpadkov, z izvajanjem določenih dejavnosti nadzora in kontrole (preverjanje vsebine zabojnikov za sortiranje komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov in/ali analiza njihove sestave, prepoznavanje, evidentiranje in preprečevanje kršitev sortiranja odpadkov in drugih dejavnosti) ter, po ugotovitvi kršitev pri sortiranju komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov, posreduje informacije o teh kršitvah osebi, ki jo pooblasti občinski izvršilni organ, v skladu s postopkom, določenim v zakonu o lokalni samoupravi, ki je odgovorna za nadaljnje preiskave teh kršitev in, če obstajajo razlogi, za privedbo storilcev pred sodišče v skladu z določbami zakonika o upravnih prekrških.“

20. Člen 30(4) se spremeni:

„4. Občina opravlja naloge organizacije in/ali upravljanja sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki ni dodeljen upravljavcu sistema ravnanja s komunalnimi odpadki v skladu s postopkom, določenim z zakonom.“

21. Člen 30(5) se spremeni:

5. Komunalni odpadki in drugi gospodinjski odpadki, ki se proizvajajo na ozemlju občin v regiji ravnanja s komunalnimi odpadki in se odlagajo na odlagališču za nenevarne odpadke, se odlagajo samo na odlagališču za nenevarne odpadke s sedežem v tej regiji ravnanja s komunalnimi odpadki. Nenevarni odpadki, ki nastanejo med proizvodnjo in v okviru gospodarskih dejavnosti ter so namenjeni odlaganju na odlagališču za nenevarne odpadke, se prav tako odlagajo na regionalnem odlagališču za nenevarne odpadke.“

22. Člen 30(7) se spremeni:

„7. Kakovost storitve ravnanja s komunalnimi odpadki mora v skladu z zahtevami, določenimi v pravnih aktih in pogodbah o storitvah ravnanja s komunalnimi odpadki, zagotoviti izvajalec ravnanja z odpadki, ki opravlja to storitev. Izvršilni organ ustrezne občine ali oseba, ki jo ta pooblasti v skladu s postopkom, določenim v zakonu o lokalni samoupravi, ki je odgovorna za neprekinjeno zagotavljanje te storitve, je odgovorna za nadzor in kontrolo kakovosti storitve, ki jo zagotavlja upravljavec odpadkov, vključno z nadzorom in kontrolo izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, določenih v pogodbah, podpisanih med upravljavcem sistema ravnanja s komunalnimi odpadki in upravljavci odpadkov.“

23. Člen 30(8) se spremeni:

8. Minister za okolje določi minimalne zahteve glede kakovosti storitve ravnanja s komunalnimi odpadki ter zahteve za upravljanje izvajanja te storitve.“

24. Člen 30(10) se spremeni:

„10. V shemah ravnanja s komunalnimi odpadki mora biti ravnanje s komunalnimi in

drugimi gospodinjskimi odpadki organizirano tako, da spodbuja predelava in recikliranje odpadkov. Za vse imetnike komunalnih odpadkov je treba zagotoviti naslednje:

- 1) zagotavljanje ukrepov za zbiranje mešanih komunalnih odpadkov;
- 2) zagotavljanje ukrepov za zbiranje bioloških odpadkov in/ali ravnanje z njimi;
- 3) zagotavljanje ukrepov za sortiranje sekundarnih surovin (papir in karton, steklo, plastika, kovina, vključno z odpadno embalažo) in tekstilnih odpadkov na kraju, kjer se proizvajajo;
- 4) možnost oddaje drugih gospodinjskih odpadkov (les, mineralni odpadki (beton, opeka, ploščice, keramika in drugi predmeti), kovine, steklo, plastika, mavec in drugi odpadki, ki jih ustvarjajo prebivalci pri izvajanju gradbenih del v gospodinjstvu, odpadne gospodinjske pnevmatike, ki niso uvrščene med obdavčljivo blago, ter drugi odpadki);
- 5) možnost oddaje pohištva, gospodinjskih električnih in elektronskih naprav, baterij, akumulatorjev ter drugih komunalnih odpadkov;
- 6) možnost oddaje nevarnih odpadkov iz gospodinjstev;
- 7) možnost oddaje odpadnih pnevmatik iz gospodinjstev, ki so uvrščene med obdavčljivo blago.“

25. V člen 30 se doda odstavek 10¹:

„10¹. Občina ali upravitelj sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki deluje v njenem imenu, mora brez zaračunavanja dodatne pristojbine imetnikom komunalnih odpadkov zagotoviti, da imajo na voljo zmogljivosti za zbiranje in/ali ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, kot je navedeno v odstavku 10 tega člena, ter možnosti za oddajo določenih odpadkov. Zagotavljanje sredstev za zbiranje in/ali ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, kot je navedeno v odstavku 10 tega člena, ter zagotavljanje možnosti za oddajo določenih odpadkov se financira iz sredstev, pridobljenih iz pristojbin in dajatev ali prispevkov, in/ali s strani proizvajalcev in/ali uvoznikov in/ali njihovih organizacij ter/ali iz drugih virov financiranja v skladu s poglavji osem¹ do osem⁶ ter osem¹¹ tega zakona in/ali z Zakonom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.“

26. Člen 30(12) se spremeni:

12. Upravljavce odpadkov, ki zagotavlja storitev ravnanja z odpadki za komunalne odpadke in druge gospodinjske odpadke, vključno z odpadno embalažo, ki nastane v toku komunalnih odpadkov, lahko to dejavnost izvaja na ozemlju občine, če ga izbere občina ali po navodilih občine upravitelj sistema ravnanja s komunalnimi odpadki (to ne velja za upravljavce odpadkov, ki zbirajo proizvode in odpadno embalažo v sistemih za dopolnilno zbiranje odpadkov). Občina ali, po navodilu občine, upravitelj sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki je v skladu s postopkom iz odstavka (11) tega člena izbral upravljavce odpadkov, ki izvajajo

storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, mora imetnike komunalnih odpadkov obvestiti v 5 delovnih dneh z objavo imen in kontaktnih podatkov teh upravljavcev odpadkov v skladu s postopkom, ki ga določi občina.“

27. Člen 30(13) se spremeni:

„13. Oseba (fizična oseba ali pravna oseba, registrirana v Republiki Litvi, podružnica ali predstavništvo pravne osebe ali podružnica ali predstavništvo pravne osebe, ustanovljene v državi članici in s sedežem v Republiki Litvi) se šteje za imetnika komunalnih odpadkov, ne glede na njeno pravno obliko ali naravo dejavnosti, in mora komunalne odpadke ter druge gospodinjske odpadke, za katere velja obveznost ločevanja v skladu z zakoni in drugimi pravnimi akti, ločevati.“

28. Člen 30(15) se spremeni:

„15. Z namenom izvajanja dolžnosti, določene v tem zakonu, za proizvajalce in uvoznike, da organizirajo ravnanje z odpadki, nastalimi med uporabo proizvodov, ki jih proizvajalci in uvozniki dajo na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene (električna in elektronska oprema, baterije in/ali akumulatorji, vgrajeni v naprave ali vozila, obdavčljivo blago, pakirani proizvodi), in ki izpolnjujejo naloge ravnanja z električno in elektronsko opremo, obdavčljivim blagom in/ali odpadno embalažo, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, lahko proizvajalci in uvozniki ali pooblaščen organizacije vzpostavijo dopolnilne sisteme za zbiranje odpadkov, ki jih organizira občina. V tem primeru je treba pogoje za vzpostavitev sistema zbiranja odpadkov uskladiti z občino v skladu s postopkom, ki ga določi vlada ali institucija, ki jo je ta pooblastila.“

29. Člen 30(16) se spremeni:

16. Pri organizaciji ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo, pnevmatikami iz motornih koles in osebnih avtomobilov ter odpadno embalažo, ki nastane v toku komunalnih odpadkov, morajo občine (ali upravljavci sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih pooblastijo občine, ali pravna oseba, ki jo ustanovijo občine) pooblastijo za upravljanje mest zbiranja kosovnih odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki) skleniti naslednje pogodbe s proizvajalci in uvozniki ter organizacijami, ki jih ti ustanovijo:

1) pogodbe, navedene v členih 34² in 34³ tega zakona, o financiranju prevoza odpadkov iz izdelkov iz zbirnih mest za kosovne odpadke, ki so del sistema ravnanja z komunalnimi odpadki, organizacijo njihove predelave ter stroške obratovanja takih zbirnih mest, povezanih z zbiranjem odpadkov iz izdelkov iz členov 34² in 34³ tega zakona, brez zaračunavanja dodatne pristojbine, sorazmerno s tržnim deležem gospodinjske električne in elektronske opreme, ki ga ima proizvajalec in/ali uvoznik ali njuna organizacija;

2) sporazume o sodelovanju iz člena 10 Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno

embalažo ter pogodbe o organizaciji in financiranju ravnanja z odpadno embalažo iz odstavka 16² tega člena;

3) pogodbe iz točke 2 člena 34¹⁹(3) tega zakona o financiranju prevoza odpadkov iz proizvodov iz lokacij za zbiranje kosovnih odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, organizaciji njihove predelave in stroškov upravljanja teh lokacij, povezanih z zbiranjem odpadkov iz proizvodov iz točke 2 člena 34¹⁹(3) tega zakona brez zaračunavanja dodatne pristojbine, sorazmerno s tržnim deležem pnevmatik za motorna kolesa in osebne avtomobile, ki jih ima organizacija proizvajalcev in/ali uvoznikov.“.

30. Člen 30(17) se spremeni:

„17. Občine morajo izvajati naloge, ki so zanje določene v nacionalnem načrtu za preprečevanje nastajanja komunalnih odpadkov in ravnanje z njimi, ki ga je odobrila vlada, v rokih, določenih v načrtu, in zagotoviti skladnost z naslednjimi zahtevami za organizacijo ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki:

1) zagotoviti, da se storitve ravnanja s komunalnimi odpadki zagotavljajo vsem imetnikom komunalnih odpadkov na ozemlju občine in da izpolnjujejo minimalne zahteve glede kakovosti za storitve ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih je določil minister za okolje, ter zahteve, določene v pravnih aktih, ki urejajo področja varstva okolja in varnosti javnega zdravja;

2) zagotavljati ravnanje z mešanimi komunalnimi odpadki za vse imetnike komunalnih odpadkov;

3) zagotoviti, da imajo vsi imetniki komunalnih odpadkov možnost in sredstva za ločeno zbiranje sekundarnih surovin (papir in karton, steklo, plastika, kovine, vključno z odpadno embalažo);

4) zagotoviti, da imajo vsi imetniki komunalnih odpadkov možnost in sredstva za ločevanje svojih bioloških odpadkov;

5) zagotoviti, da imajo vsi imetniki komunalnih odpadkov možnost in sredstva za ločevanje tekstilnih odpadkov;

6) ločeno zbirati sekundarne surovine (papir in karton, steklo, plastika, kovine, vključno z odpadno embalažo) iz podjetij, ustanov in organizacij v posebnih zabojnikih in/ali z uporabo drugih ukrepov za zbiranje;

7) zagotoviti ustrezno odstranjevanje gospodinjskih odpadkov, ki vsebujejo les, mineralne odpadke (beton, opeka, ploščice, keramika in drugi materiali), kovine, steklo, plastiko, omet in druge odpadke, ki nastanejo pri stanovalcih, ki opravljajo gospodinjska gradbena dela, ter pohištvo, električno in elektronsko opremo, pnevmatike in druge odpadke; organizirati zbiranje teh odpadkov, razen pnevmatik, razvrščenih kot obdavčljivo blago, odpadne električne in elektronske opreme, z zbiranjem odpadkov od vrat do vrat od imetnikov odpadkov v skladu z

minimalnimi zahtevami glede kakovosti za občinske storitve ravnanja z odpadki, ki jih odobri minister za okolje (v nadaljnjem besedilu: zbiranje odpadkov od vrat do vrat), in namestiti mesta za zbiranje takih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: „zbirna mesta za kosovne odpadke“), ter lahko organizira tudi zbiranje takih odpadkov z drugimi sredstvi v skladu s postopkom, ki ga določi občina;

8) zagotoviti ločeno zbiranje nevarnih odpadkov iz gospodinjstev (razen odpadne električne in elektronske opreme, baterij in akumulatorjev) ter organizirati zbiranje teh odpadkov s pobiranjem od vrat do vrat in na zbirnih mestih za kosovne odpadke. Prav tako lahko organizira zbiranje takšnih odpadkov na drug način v skladu s postopkom, ki ga določi občina. Da se zagotovi, da sistemi ravnanja z komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, ne zavračajo prevzema izrabljenih baterij in akumulatorjev od prebivalstva;

9) zmanjšati količino odloženih komunalnih odpadkov in drugih odpadkov, ki jih proizvajajo gospodinjstva na območju občine;

10) izobraževati in obveščati javnost o možnostih ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi odpadki, ki nastajajo v gospodinjstvih;

11) zagotoviti, da vsaka občina in regija ravnanja s komunalnimi odpadki zagotovi pogoje za obdelavo bioloških komunalnih odpadkov (za kompost in/ali anaerobno razgradnjo);

12) vzpostaviti zbirna mesta za zbiranje, obnovo in popravilo gospodinjskih predmetov, ki še niso postali odpadki, in/ali za zbiranje in pripravo za ponovno uporabo odpadkov, primernih za ponovno uporabo.“

31. Člen 30(18) se spremeni:

„18. Občine morajo zagotoviti, da se na odlagališčih odlagajo le komunalni odpadki in drugi gospodinjski odpadki, ki po ločevanju ostanejo neprimerni za predelavo in so bili zbrani na njihovem območju.“

32. Člen 30(19) se spremeni:

„19. Da bi se pri oblikovanju cen storitev ravnanja s komunalnimi odpadki upoštevalo načelo „onesnaževalec plača“, morajo občine (ali pravne osebe, ki so jih ustanovile občine in so pooblašcene za upravljanje sistema ravnanja s komunalnimi odpadki) do 1. februarja vsakega koledarskega leta skleniti s proizvajalci, uvozniki in organizacijami, ki so jih ti ustanovili, sporazume o financiranju iz členov 7² in 10 Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo za ločevanje in obdelavo odpadkov ter odpadkov iz plastičnih izdelkov za enkratno uporabo. Občine morajo izbrati zbiralce, prevoznike in predelovalce odpadkov iz plastičnih proizvodov za enkratno uporabo, ki nastanejo v tokovih komunalnih odpadkov, v skladu s postopkom, določenim z zakoni in drugimi pravnimi akti Republike Litve. Minister za okolje odobri priporočila glede meril za financiranje ločevanja, zbiranja, prevoza in obdelave takšnih

odpadkov, ki se odlagajo v javnih sistemih zbiranja, ter glede odpadkov na javnih površinah, ter glede glavnih pogojev za sklenitev pogodb o takšnem financiranju.“

Člen 12. Sprememba člena 30¹

1. Naslov člena 30¹ se spremeni in se glasi:

„Člen 30¹ Pogodba o opravljanju storitev ravnanja s komunalnimi odpadki in z njimi povezanih pristojbinah.

2. Člen 30¹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Pri organizaciji ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, pri sklenitvi pogodbe o opravljanju storitve ravnanja s komunalnimi odpadki ali pri plačilu pristojbin in dajatev, ki jih določi občina, imetnike odpadkov zastopa lastnik nepremičnine, ki jo uporabljajo, ali pravni zastopnik lastnika nepremičnine ali oseba, ki jo pooblasti lastnik nepremičnine, ali združenje lastnikov večstanovanjske stavbe in drugih prostorov, združenje lastnikov samostojnih hiš, združenje lastnikov garaž, združenje vrtnarjev ali drugo združenje, upravljavec objektov za skupno uporabo ali, če obstaja pisni sporazum med lastniki stanovanj ali drugih prostorov, osebe, ki so sklenile sporazume o skupni dejavnosti, kot je določeno v Civilnem zakoniku, za namene uveljavljanja pravic do skupnega lastništva (v nadaljnjem besedilu: „pooblaščen osebe“).“

3. Točka 3 člena 30¹(4) se spremeni tako, da se glasi:

„3) postopek za določitev cene za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki;“.

4. Člen 30¹(6) se spremeni in se glasi:

6. Zahtevki za izterjavo pristojbin in dajatev, ki niso bile pravočasno plačane od plačnika pristojbin in dajatev, se preučijo v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o upravnih postopkih Republike Litve. Pri regionalnem upravnem sodišču se lahko vloži zahteva za izdajo sodne odredbe v zvezi z izterjavo pristojbin in dajatev, ki niso bile pravočasno plačane.“

Oddelek 13. Sprememba člena 30²

Člen 30² se spremeni in se glasi:

„Člen 30². Cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki

1. Cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, ki se nanašajo na ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki v okviru sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, se določijo v skladu z načeli solidarnosti, sorazmernosti, nediskriminacije, povračila stroškov in preglednosti ter načelom „onesnaževalec plača“, ki se uporablja na področju ravnanja z odpadki. Načela solidarnosti, sorazmernosti, nediskriminacije, povračila stroškov in preglednosti pri določanju cen storitev ravnanja s komunalnimi odpadki se razumejo na naslednji način:

1) solidarnost – pri določanju pristojbin, dajatev ali prispevkov to načelo pomeni, da

imetniki komunalnih odpadkov, ki zaradi gospodarskih dejavnikov, kraja prebivališča, oddaljenosti od objektov za ravnanje z odpadki ali drugih razlogov uživajo ugodnejše pogoje, prispevajo k financiranju ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, da se tako omogoči dostop do storitev ravnanja s komunalnimi odpadki tudi tistim imetnikom komunalnih odpadkov, ki takšnih pogojev nimajo in za katere pristojbine, takse ali prispevki predstavljajo večje breme;

2) sorazmernost – uporaba tega načela mora zagotoviti, da višina pristojbin, dajatev ali prispevkov ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje cilja delovanja sistema ravnanja z komunalnimi odpadki in financiranja storitev ravnanja z komunalnimi odpadki. To načelo pomeni, da morajo biti pristojbine in dajatve ali prispevki, naloženi imetnikom komunalnih odpadkov, sorazmerni s količino komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov, ki lahko nastanejo ali nastanejo, ob upoštevanju narave nepremičnine imetnika odpadkov, njene predvidene uporabe in/ali dejavnosti;

3) nediskriminacija – to načelo pomeni, da je pri določanju pristojbin, dajatev ali prispevkov za imetnike komunalnih odpadkov iz iste kategorije treba za določitev in izračun takih pristojbin, taks ali prispevkov uporabiti enake metode, postopke in zneske;

4) pokrivanje stroškov – to načelo pomeni, da morajo prihodki, ustvarjeni z opravljeno storitvijo, pokrivati minimalne stroške, povezane z ravnanjem s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, ki so potrebni za opravljanje te storitve. Pri izvajanju tega načela je treba višino pristojbin, dajatev ali prispevkov določiti tako, da imetniki komunalnih odpadkov krijejo potrebne stroške, povezane z ravnanjem s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, ki nastanejo zaradi zagotavljanja skladnosti sistema ravnanja s komunalnimi odpadki z zahtevami, določenimi v tem zakonu in drugih pravnih aktih, ki urejajo organizacijo in delovanje sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki;

5) preglednost – pri izvajanju tega načela je treba zagotoviti, da se informacije o metodah, postopkih in zneskih, ki se uporabljajo za določanje in izračun pristojbin in dajatev ali prispevkov, objavijo.

2. Cena storitev ravnanja s komunalnimi odpadki mora zagotoviti dolgoročno delovanje infrastrukture za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki ter njeno obnovo, hkrati pa mora imetnikom komunalnih odpadkov omogočiti sodelovanje pri ravnanju s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki ter prispevati k zmanjšanju onesnaževanja okolja.

3. Pri določanju višine pristojbin in taks ali prispevkov je treba upoštevati pravila, ki jih je odobrila vlada za določanje višine pristojbin in dajatev ali prispevkov, ter občinske pravne akte o določanju pristojbin in dajatev ali prispevkov.

4. Pristojbine in dajatve ali prispevki, ki jih določijo občinski sveti, ter informacije iz točke 4 člena 30(3) tega zakona se objavijo na spletnem mestu zadevne občine.

5. Regionalna cena, vključno z razumnim donosom na naložbo, ki jo določi svet v skladu z metodologijo, ki jo je svet odobril za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, temelji na potrebnih in razumnih stroških, povezanih z ravnanjem s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, ki so potrebni za izvajanje reguliranih dejavnosti, za dolgoročno delovanje regionalnih objektov za ravnanje s komunalnimi odpadki, namenjenih ravnanju s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, za njihovo obnovo in širitev, za zagotovitev sprejemljive storitve ravnanja s komunalnimi odpadki ter za zmanjšanje onesnaževanja okolja (v nadaljnjem besedilu: „potrebni stroški regionalne cene“). Stroški, nastali pri izvajanju dejavnosti, ki ne sodijo v obseg regulirane dejavnosti, niso vključeni v nujne stroške regionalne cene. Pri določanju potrebnih stroškov regionalne cene se upoštevajo pogodbe o izvajanju posameznih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, potrebne naložbe ter potreba po oblikovanju rezervacij za zaprtje odlagališč, da se zagotovi nemoteno ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki v skladu z okoljskimi zahtevami. Stroški izvajanja ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, ki jih izvaja regionalni center za ravnanje z odpadki, kot je določeno v nacionalnem načrtu za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, ki ga je odobrila vlada, v regionalnih načrtih za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi ter občinskih načrtih za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, ter stroški ravnanja z odpadki, za katere velja načelo odgovornosti proizvajalca, na zbirnih mestih za kosovne odpadke in/ali mestih za kompostiranje, ki jih upravljajo regionalni centri za ravnanje z odpadki, v obsegu, v katerem jih proizvajalci in/ali uvozniki in/ali njihove organizacije niso dolžni financirati v skladu s poglavjema osem¹–osem⁶ in osem¹¹ tega zakona in/ali zakonom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, stroški sežiganja odpadkov, nastali pri poravnavi računov pri upravljavcu naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov za komunalne odpadke, ki so bili sežgani po sortiranju in so neprimerni za recikliranje ali drugo predelavo, vendar imajo energetska vrednost, se priznajo kot nujni stroški regionalne cene. Dokazno breme, da regionalna cena temelji na nujnih stroških, nosi regionalni center za ravnanje z odpadki.

6. Faze priprave osnutka regionalnih cen:

1) regionalni centri za ravnanje z odpadki v skladu z načeli iz odstavka 1 tega člena in zahtevami iz odstavka 2 ter v skladu z metodologijo, ki jo je svet odobril za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki, najmanj 5 mesecev pred iztekom veljavnosti regionalne cene pripravijo in svetu predložijo osnutek izračuna regionalne cene;

2) kadar regionalni centri za ravnanje z odpadki pripravljajo osnutke regionalnih cen, jim

morajo občine zagotoviti vse potrebne informacije;

3) regionalni centri za ravnanje z odpadki morajo skupaj z osnutki izračunov regionalnih cen, predloženimi v odobritev, predložiti utemeljitev osnutkov izračunov regionalnih cen in svojih operativnih načrtov, pri čemer morajo upoštevati metodologijo, ki jo je svet odobril za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki. Kopijo osnutka izračuna regionalnih cen je treba predložiti občinam v regiji za ravnanje z komunalnimi odpadki hkrati s predložitvijo svetu. Občine v regiji ravnanja s komunalnimi odpadki predložijo svoje pripombe regionalnim centrom za ravnanje z odpadki in svetu najpozneje 2 meseca od datuma prejema osnutka regionalnega izračuna cen;

4) svet po pregledu osnutka izračuna regionalne cene določi novo regionalno ceno za zadevno regijo v roku 5 mesecev od datuma, ko regionalni center za ravnanje z odpadki predloži vse ustrezne podatke in/ali dokumente, določene v metodologiji, ki jo je svet odobril za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če svet v določenem roku ne določi nove regionalne cene, ostane v veljavi prejšnja določena regionalna cena. Regionalna cena, ki jo določi svet, ostane v veljavi najmanj 3 leta, dokler ne začne veljati nova regionalna cena, določena s sklepom sveta;

5) svet ima pravico, da osnutek regionalnega izračuna cen vrne regionalnemu centru za ravnanje z odpadki v dopolnitev, če je bila regionalna cena v osnutku regionalnega izračuna cen, predloženem svetu, izračunana v nasprotju z zahtevami za določanje regionalnih cen, določenimi v metodologiji za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki in/ali je napačna.

7. Regionalne cene, ki jih določi svet, se prilagodijo enkrat letno, če se spremeni obseg regulirane dejavnosti in/ali če v skladu s členom 30⁶ tega zakona poročilo o regulirani dejavnosti ugotovi, da se dejanski potrebni stroški regionalne cene, ki so nastali v regulirani dejavnosti, za 5 odstotkov ali več razlikujejo od potrebnih stroškov regionalne cene, vključene v regionalno ceno, in/ali z odločbo sveta po pregledu regulirane dejavnosti, ki ga je izvedel regionalni center za ravnanje z odpadki, ki ga je izvedel svet v skladu s postopkom iz člena 30⁸ tega zakona, kadar so se razkrile okoliščine, ki vplivajo na prilagoditev regionalne cene, in/ali na pobudo občine, če vsota potrebnih stroškov dejansko nastale regionalne cene presega ali je manjša od deleža pristojbin in dajatev ali prispevkov, ki jih morajo plačati vsi imetniki komunalnih odpadkov v tej občini v koledarskem letu, ki zajema potrebne stroške regionalne cene. Regionalni center za ravnanje z odpadki mora svetu predložiti osnutek ponovnega izračuna regionalne cene, pripravljen v skladu z metodologijo, ki jo je odobril svet za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki, najpozneje v 3 mesecih po nastopu zadevnih okoliščin, v letu,

v katerem poteče veljavnost regionalne cene, ki jo je določil svet, pa najpozneje 3 mesece pred mesecem in dnem, ko je bila določena veljavna regionalna cena.

8. Veljavne regionalne cene, ki jih določi svet, se objavijo na spletni strani Sveta in na druge načine.

9. Potrebni stroški tistega dela pristojbin, taks ali prispevkov, ki jih izračunajo občine, vključujejo stroške upravljanja občinskega sistema ravnanja z odpadki ter stroške upravljanja skladov za ravnanje z odpadki, stroške storitev zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov ter drugih gospodinjskih odpadkov od imetnikov odpadkov, stroške postavitve, vzdrževanja, obnove in širitve infrastrukture za zbiranje komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov (razen ukrepov iz točke 3 člena 30(10) tega zakona, ki se nanašajo na zbirna mesta za kosovne odpadke in/ali kompostirne obrate, ki jih upravlja regionalni center za ravnanje z odpadki po pooblastilu občin), stroški obdelave komunalnih odpadkov in drugih gospodinjskih odpadkov, zbranih v okviru sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, nastali v okviru dejavnosti, ki ni opredeljena kot regulirana dejavnost, stroški izvajanja ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, predvidenih v Nacionalnem načrtu za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, ki ga je odobrila vlada, v regionalnih načrtih za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi ter v občinskih načrtih za preprečevanje nastajanja odpadkov in ravnanje z njimi, nastali v okviru dejavnosti, ki ni opredeljena kot regulirana dejavnost, stroški ravnanja z odpadki iz izdelkov, embalaže, katerih proizvajalci in/ali uvozniki so zavezani načelu odgovornosti proizvajalca, na zbirnih mestih za kosovne odpadke in/ali kompostnih območjih, ki jih ne upravlja regionalni centri za ravnanje z odpadki, v obsegu, v katerem proizvajalci in/ali uvozniki ter/ali njihove organizacije niso dolžni teh stroškov financirati v skladu s poglavji osem¹ do osem⁶ in osem¹¹ tega zakona ter/ali Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (v nadaljevanju: „potrebni stroški tistega dela pristojbin in dajatev ali prispevkov, ki jih izračunajo občine“).

10. Občinski sveti v skladu z načeli iz odstavka 1 tega člena in zahtevami iz odstavka 2 tega člena izračunajo in odobrijo, tako da uporabijo regionalne cene, ki jih določi svet, v skladu s pravili, ki jih je vlada odobrila za določanje višine pristojbin in dajatev ali prispevkov, ter zakonodajnih aktov občin, ki določajo višino pristojbin in dajatev ali prispevkov, pri čemer prištejejo potrebne stroške za delež pristojbin in taks ali prispevkov, ki jih izračunajo občine, zneske novih pristojbin in taks ali prispevkov ali pa najpozneje v 7 mesecih od dneva določitve novih regionalnih cen, določenih prvič, ali najpozneje v 5 mesecih od dneva določitve novih regionalnih cen za leto, za katero se izvaja ponovni izračun, ali za poznejše leto, izračunajo in odobrijo nove ali odobrijo obstoječe zneske pristojbin in dajatev ali prispevkov. Odločitev o začetku in trajanju uporabe zneskov odobrenih pristojbin, dajatev ali prispevkov sprejme

občinski svet, pri čemer upošteva preostalo obdobje veljavnosti regionalne cene, ki jo je določil svet, datum odobritve zneska novih pristojbin in taks ali prispevkov, ponovno izračunanih iz razlogov, navedenih v odstavkih 7 in 11 tega člena ter/ali v členu 13(3) Zakona Republike Litve o pristojbinah in taksah. Če občinski svet v roku, določenem v tem odstavku, ne odobri novih ali obstoječih zneskov pristojbin, dajatev in prispevkov, se uporabljajo zneski pristojbin, dajatev in prispevkov, ki so veljali pred uvedbo novih izračunanih regionalnih cenovnih ravni (v nadaljnjem besedilu: „stari zneski pristojbin, dajatev in prispevkov“). Če so po izteku roka iz tega odstavka odobreni novi zneski pristojbin in dajatev ali prispevkov višji od starih zneskov pristojbin in dajatev ali prispevkov, se stari zneski pristojbin in dajatev ali prispevkov zaračunajo občini ali upravitelju sistema ravnanja s komunalnimi odpadki pri izračunu zneskov, ki jih morajo imetniki odpadkov plačati za storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v obdobju od izteka roka za odobritev novih zneskov pristojbin in dajatev ali prispevkov iz tega odstavka do datuma dejanskega začetka veljavnosti novih zneskov pristojbin in dajatev ali prispevkov. Razliko med zneski, dolgovanimi za storitev ravnanja s komunalnimi odpadki zaradi neupoštevanja roka, določenega v tem odstavku, krijejo občine iz sredstev občinskih proračunov. Če so po izteku roka, določenega v tem odstavku, odobrene nove višine pristojbin in dajatev nižje od prejšnjih višin pristojbin in dajatev, mora občina ali, po pooblastilu te občine, upravitelj sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ponovno izračunati zneske, ki so jih imetniki odpadkov dolžni plačati za storitev ravnanja s komunalnimi odpadki za obdobje med iztekom roka za odobritev novih višin pristojbin in dajatev iz tega odstavka in datumom začetka veljavnosti novih višin pristojbin in dajatev, ter mora imetnikom odpadkov povrniti preveč plačane zneske ali te zneske odšteti od prihodnjih plačil pristojbin in dajatev ali prispevkov za storitev ravnanja s komunalnimi odpadki.

11. Pri zaračunavanju pristojbin, taks ali prispevkov v okviru občine mora občina ali, po njenem pooblastilu, upravitelj občinskega sistema ravnanja z odpadki zagotoviti, da se stroški, ki dejansko nastanejo v občini za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjскими odpadki ter za izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, ki morajo biti v skladu s postopkom iz odstavka 10 tega člena vključeni v znesek pristojbin in taks ali prispevkov, izplačajo regionalnemu centru za ravnanje z odpadki in upravljavcem odpadkov. Če dejanski stroški, ki jih ima občina z ravnanjem s komunalnimi odpadki in drugimi odpadki iz gospodinjstev ter z izvajanjem ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, presegajo ali so nižji od zneska pristojbin, dajatev ali prispevkov, ki jih v koledarskem letu plačajo imetniki odpadkov, občine ponovno ocenijo potrebne stroške tistega dela pristojbin in dajatev ali prispevkov, ki so jih izračunale občine, in/ali sprožijo prilagoditev regionalne cene v skladu s postopkom iz odstavka 7 tega člena, ponovno izračunajo in določijo znesek pristojbin in dajatev

ali prispevkov, ki bi zagotovil, da se stroški, ki so dejansko nastali v občini za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi odpadki iz gospodinjstev ter za izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov, in ki morajo biti v skladu s postopkom iz odstavka 10 tega člena vključeni v znesek pristojbin in dajatev ali prispevkov, plačani regionalnemu centru za ravnanje z odpadki in upravljavcem odpadkov. Občinski svet lahko podeli koncesije imetnikom odpadkov na stroške občinskega proračuna. Koncesije imetnikom odpadkov podeli občinski svet v skladu z veljavnim postopkom.

12. Na podlagi sklepa občinskega sveta se lahko imetnikom odpadkov (fizičnim in pravnim osebam), ki na kraju nastanka kompostirajo biološke odpadke, uvrščene med komunalne odpadke, odobri znižan znesek pristojbin, dajatev ali prispevkov. Občina ali upravljavec sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki ga občina pooblasti, lahko pri registraciji imetnikov komunalnih odpadkov v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, obdeluje podatke o kompostiranju bioloških odpadkov, razvrščenih kot komunalni odpadki, s strani imetnikov odpadkov (fizičnih in pravnih oseb) na mestu nastanka.

13. Imetniki odpadkov morajo poravnati svoje obveznosti do občine ali pravne osebe, pristojne za upravljanje občinskih skladov za ravnanje z odpadki, tako da plačajo določene pristojbine, dajatve ali prispevke v skladu z:

1) določbami Zakona o pristojbinah in taksah, kadar se pristojbina ali taksa pobira na območju občine;

2) na podlagi sklenjenih pogodb, pod pogojem, da se prispevek uporablja na območju občine.

14. Upravljavci naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov uporabljajo stopnjo na tono za sežiganje komunalnih odpadkov za komunalne odpadke, ki so bili sežgani v regionalnem centru za ravnanje z odpadki po sortiranju in ki niso primerni za recikliranje ali drugo predelavo, vendar imajo energijsko vrednost. V vseh primerih tarifa na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, ki jo uporabljajo upravljavci naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov, ne sme presegati zgornje meje tarife na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, določene v odstavku 16 tega člena.

15. Upravljavci naprav za sosežige odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov morajo v skladu z metodologijo, ki jo je odobril svet za določitev zgornje meje cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov z energijsko vrednostjo, ki ostane po ločevanju in ni primerna za recikliranje ali ponovno uporabo, pripraviti in svetu predložiti osnutek izračuna zgornje meje cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov. Svet v roku 5 mesecev od datuma predložitve vseh relevantnih podatkov in/ali dokumentov, določenih v metodologiji, ki jo je svet odobril za določitev zgornje meje stopnje na tono za sežig komunalnih odpadkov z energijsko vrednostjo,

ki ostane po sortiranju in ni primerna za recikliranje ali ponovno uporabo, po pregledu osnutka izračuna zgornje meje cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, določi zgornjo mejo cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov za posameznega upravljavca naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov. Osnutek izračuna zgornje meje za ceno na tono za sežiganje komunalnih odpadkov je treba predložiti svetu najmanj 5 mesecev pred iztekom trenutne zgornje meje. Svet mora operaterju naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov vrniti osnutek izračuna zgornje meje cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, če je bila zgornja meja cene na tono sežiganja komunalnih odpadkov, predložena svetu, izračunana v nasprotju z zahtevami za določitev zgornje meje cene na tono sežiganja komunalnih odpadkov, določenimi v metodologiji za določitev zgornje meje cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov z energijsko vrednostjo, ki ostane po ločevanju in ni primerna za recikliranje ali ponovno uporabo, in/ali če je ta osnutek nepravilen.

16. Zgornja meja za stopnjo na tono za sežiganje komunalnih odpadkov se določi ob upoštevanju okoljskih zahtev in alternativnih metod odstranjevanja odpadkov ter temelji na potrebnih stroških sežiganja komunalnih odpadkov. Potrebni stroški sežiganja komunalnih odpadkov se določijo ob upoštevanju stroškov vzdrževanja obratovalcev naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov ter razumnega donosa na naložbo, ki ga določi svet na podlagi metodologije, ki jo je Svet odobril za določanje regionalnih cen za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki. Obveznost dokazovanja, da zgornja meja cene na tono za sežiganje komunalnih odpadkov temelji na potrebnih stroških sežiganja komunalnih odpadkov, nosi upravljavec naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov.

17. Zgornja meja za stopnjo sežiganja komunalnih odpadkov na tono se določi za obdobje najmanj 3 let in se prilagaja enkrat letno. Upravljavec naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov mora svetu predložiti osnutek ponovno izračunane zgornje meje stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, pripravljen v skladu z metodologijo, ki jo je svet odobril za določitev zgornje meje stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov z energijsko vrednostjo, ki ostane po sortiranju in ni primerna za recikliranje ali ponovno uporabo, vsaj 5 mesecev pred datumom, ko je bila odobrena veljavna zgornja meja stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov. Svet v 5 mesecih od datuma predložitve vseh ustreznih podatkov in/ali dokumentov, določenih v metodologiji, ki jo je odobril svet za določitev zgornje meje stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov z energijsko vrednostjo, ki ostane po sortiranju in ni primerna za recikliranje ali ponovno uporabo, po pregledu osnutka izračuna zgornje meje stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, določi ponovno izračunano zgornjo mejo stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov.

18. Resolucija Sveta o določitvi zgornje meje stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov se uradno objavi v registru pravnih aktov, zgornja meja stopnje na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, določena v njej, pa začne veljati prvi dan naslednjega meseca.“

Člen 14. Sprememba člena 30³

Člen 30³(9) se spremeni in se glasi:

„9) usklajuje osnutek izračuna regionalnih cen z občinami v regiji za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s postopkom, določenim v členu 30² tega zakona;“.

Oddelek 15. Sprememba člena 30⁵

Člen 30⁵ se spremeni in se glasi:

„Člen 30⁵. Upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki

1. Upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki vključuje naslednje funkcije, če jih dodeli občina:

- 1) sklepanje pogodb z imetniki komunalnih odpadkov;
- 2) zbiranje pristojbin, dajatev ali prispevkov;
- 3) izplačilo sredstev iz upravljanja s komunalnimi odpadki izvajalcem storitev ravnanja s komunalnimi odpadki;

4) obračun skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki se vodi ločeno od drugih dejavnosti, razčlenjen po posameznih izvajalcih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki in posameznih subjektih, ki prejemajo sredstva;

5) javno razkritje informacij o denarnih sredstvih za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki so bila obračunana in izplačana;

6) zagotavljanje upravljanja sredstev za ravnanje s komunalnimi odpadki ob najnižjih možnih stroških;

7) upravljanje povračil preplačanih pristojbin in dajatev ali prispevkov ter izterjava neporavnanih zneskov;

8) priprava, v skladu s postopkom, ki ga določi občinski svet, osnutkov sklepov osebe, ki jo je v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi pooblastil občinski izvršilni organ, v zvezi s podelitvijo koncesij imetnikom odpadkov, ki plačujejo pristojbine, dajatve ali prispevke.

2. Stroški upravljanja skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki se štejejo za stroške pravne osebe, ki v imenu občine opravlja naloge upravljanja skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, in sicer stroške, ki nastanejo pri izračunavanju in pobiranju pristojbin, taks ali prispevkov ter pri izdajanju računov za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki v okviru sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, ter stroške plač zaposlenih in stroške delovanja pisarne, povezane z nalogami upravljanja skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki.

3. Občina sama opravlja upravne naloge v zvezi s skladi za ravnanje z komunalnimi odpadki, ki niso prenesene na upravitelja sistema ravnanja z komunalnimi odpadki, v skladu s postopkom, določenim z zakonom.

4. Pristojbine in dajatve ali prispevki, določeni v skladu s pravili, ki jih je odobrila vlada za določitev zneska pristojbin in dajatev ali prispevkov, in občinskimi pravnimi akti, ki določajo zneske pristojbin ali dajatev ali prispevkov, so obvezni za vse imetnike odpadkov.

5. Sredstva iz pristojbin, taks ali prispevkov se lahko uporabijo izključno za financiranje potrebnih stroškov regionalne cene ter za kritje potrebnih stroškov tistega dela pristojbin, taks ali prispevkov, ki ga izračunajo občine iz člena 30²(9) tega zakona.“

Člen 16. Sprememba člena 30⁶

Člen 30⁶(1) se spremeni in se glasi:

„1. Regionalni centri za ravnanje z odpadki morajo v skladu s postopkom, določenim v tem zakonu in drugih pravnih aktih, zagotoviti učinkovitost in stroškovno učinkovitost reguliranih dejavnosti na področju ravnanja s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki. Upravljalci naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov morajo v skladu s postopkom, določenim v tem zakonu in drugih pravnih aktih, zagotoviti učinkovitost in stroškovno učinkovitost reguliranih dejavnosti na področju ravnanja s komunalnimi odpadki.“

Oddelek 17. Sprememba člena 30⁹

Člen 30⁹(2) se spremeni in se glasi:

2. Kadar Svet za konkurenco v okviru svojih pristojnosti preiskuje dejanja nelojalne konkurence ali kršitve načel nediskriminacije potrošnikov v sektorju komunalnih odpadkov ali komunalnih odpadkov in drugem sektorju ravnanja z gospodinjskimi odpadki, se preiskava takih dejanj izvede, regionalnemu centru za ravnanje z odpadki in upravljavcu naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov se izdajo zavezujoča navodila, odgovornost za kršitve pa se določi v skladu s postopkom in pogoji, določenimi v Zakonu o konkurenci Republike Litve. V ta namen svet in Svet za konkurenco medsebojno sodelujeta, da bi učinkovito ugotovili obseg dejanj nepoštena konkurence ali kršitev načel nediskriminacije potrošnikov v sektorju ravnanja s komunalnimi odpadki ali komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki ter vpliv na potrošnike storitev ravnanja s komunalnimi odpadki in/ali drugih regionalnih centrov za ravnanje z odpadki ter na upravljavce naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov. Regionalni centri za ravnanje z odpadki ter upravljavci naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov odgovarjajo za iste kršitve izključno na podlagi tega zakona ali zakona o konkurenci, v skladu z določenimi pristojnostmi sveta oziroma Sveta za konkurenco.“

Člen 18 Sprememba člena 31

Člen 31(1) se spremeni:

„1. Občinski sveti v skladu z zahtevami iz člena 30(8) tega zakona sprejmejo pravila, ki urejajo organizacijo sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, zagotavljanje storitev ravnanja s komunalnimi odpadki in zagotavljanje, da te storitve izpolnjujejo zahteve iz pravnih aktov, ki urejajo področje varstva okolja in varnosti javnega zdravja, ter pogoje za ravnanje s komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, ki določajo izvajanje občinskih in regionalnih načrtov preprečevanja in ravnanja z odpadki.“

Oddelek 19. Sprememba člena 31¹

1. Člen 31¹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Informacije o regionalnih centrih za ravnanje z odpadki, upravljavcih naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov ter pravni osebi, ki jo občine pooblastijo za upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, kakovosti storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, pogojih izvajanja storitev in predvidenih spremembah pogodbenih pogojev, delovanju, modernizaciji, širitvi in obnovi sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki, naložbah v razvoj in obnovo sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, višini pristojbin in dajatev ali pristojbin, njihovi strukturi ter organih, pristojnih za izvensodno reševanje potrošniških sporov, so javni in se objavljajo na spletnih straneh občin, regionalnih centrov za ravnanje z odpadki, upravljavcev naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov ter pravne osebe, ki so jo občine pooblastile za upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki. Podatki, objavljeni na spletnih straneh občin, regionalnih centrov za ravnanje z odpadki, upravljavcev naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov ter pravne osebe, ki jo občine pooblastijo za upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, se posodobijo ob vsaki spremembi.“

2. Člen 31¹(3) se spremeni in se glasi:

„3. V primeru spremembe višine pristojbin, dajatev ali prispevkov morajo regionalni centri za ravnanje z odpadki, upravljavci naprav za sosežig odpadkov in/ali sežigalnic odpadkov, pravna oseba, ki jo občine pooblastijo za upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, ter občina javno obvestiti imetnike odpadkov o spremenjenih in določenih pristojbinah, taksah ali prispevkih na svojih spletnih straneh, pa tudi v regionalnem časopisu ali prek drugih sredstev obveščanja javnosti.“

Člen 20. Sprememba člena 31²

Člen 31² se spremeni in se glasi:

„Člen 31². Reševanje sporov in pritožb

1. Pritožbe imetnikov odpadkov v zvezi s pristojbino ali takso ali prispevkom, ki je zanje določen (izračunan), uporabo koncesij v zvezi s pristojbinami ali taksami ali prispevki v skladu s postopkom, določenim v zakonu o javni upravi, in pravili, ki jih je odobril občinski svet za reševanje sporov in pritožb, prednostno obravnava upravljavec sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ali pravni subjekt, ki ga občine pooblastijo za upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, ali občinski izvršilni organ. Upoštevale se bodo le pritožbe in spori, ki bodo predloženi v pisni obliki. Če se oseba ne strinja z odločitvijo, ki jo sprejme upravljavec sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ali pravna oseba, ki jo občine pooblastijo za upravljanje sredstev za ravnanje s komunalnimi odpadki, ali če odločitev ni sprejeta v predpisanih rokih, se lahko vloži pritožba pri občinskem izvršilnem organu ali pri osebi, ki jo pooblasti občinski izvršilni organ, v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o lokalni samoupravi. Če se oseba ne strinja z odločitvijo, ki jo je sprejel občinski izvršilni organ ali oseba, ki jo je pooblastil občinski izvršilni organ v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o lokalni samoupravi, ali če odločitev ni sprejeta v predpisanih rokih, se je mogoče zoper odločitev ali neukrepanje občinskega izvršilnega organa ali osebe, ki jo je pooblastil občinski izvršilni organ v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o lokalni samoupravi, se lahko v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o javni upravi, vloži pritožba pri organu za predhodno izvensodno obravnavo sporov (pri Litovski komisiji za upravne spore v skladu s postopkom, določenim v Zakonu Republike Litve o postopku predhodne obravnave upravnih sporov) ali pri upravnem sodišču.

2. Svet v izvensodnem postopku preuči spore med upravljavcem naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov ter regionalnim centrom za ravnanje z odpadki v zvezi s cenami na tono za sežiganje komunalnih odpadkov, ki jih uporablja upravljavec naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov. Ti spori se obravnavajo v skladu s postopkom, določenim v pravilih, ki jih je odobril Svet za reševanje sporov. Odločba sveta v zvezi s spori iz tega odstavka je izvršljiva. V primeru neizvršitve odločbe se odločba lahko izvrši v skladu s postopkom, določenim v Zakoniku o civilnem postopku. Odločitve sveta so zavezujoče, če nobena od strank v roku 30 koledarskih dni od sprejetja odločitve sveta o vsebini spora ne vloži tožbe pri splošnem sodišču v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o civilnem postopku, s katero zahteva sojenje o vsebini spora.

3. Proti postopkovnim odločbam sveta, sprejetim v okviru obravnave spora med regionalnim centrom za ravnanje z odpadki in upravljavcem naprave za sosežig odpadkov in/ali sežigalnice odpadkov, vključno z odločbami o zavrnitvi obravnave spora, o začasni ustavitvi ali

prekinitvi obravnave spora ter drugimi odločbami, ki preprečujejo obravnavo spora, se je mogoče pritožiti na splošno pristojno sodišče v roku 7 koledarskih dni od dneva, ko je bila odločba vročena zainteresirani stranki. Proti sodnim odredbam, ki se nanašajo na odločbe iz tega odstavka, ni mogoče vložiti pritožbe.

4. Pritožbe imetnikov odpadkov in spore med imetnikom odpadkov in regionalnim centrom za ravnanje z odpadki, pravnim subjektom, ki so ga občine pooblastile za upravljanje skladov za ravnanje s komunalnimi odpadki, ali upravljavcem sistema ravnanja s komunalnimi odpadki glede kakovosti opravljenih storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, in sicer kakovosti zbiranja, prevoza, predelave in odstranjevanja, ter organizacije zagotavljanja storitev ravnanja s komunalnimi odpadki obravnava izven sodišča občinski izvršilni organ ali oseba, ki jo pooblasti občinski izvršilni organ, v skladu s postopkom, določenim v zakonu o lokalni samoupravi. Upoštevale se bodo le pritožbe in spori, ki bodo predloženi v pisni obliki. Spori in pritožbe iz tega odstavka se obravnavajo v skladu s postopkom, določenim v zakonu o javni upravi in pravilih, ki jih je odobril občinski svet za reševanje sporov in pritožb. Če se oseba ne strinja z odločitvijo, ki jo je sprejela oseba, pooblaščen s strani občinskega izvršilnega organa v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o lokalni samoupravi, ali če odločitev ni sprejeta v predpisanih rokih, se lahko vloži pritožba pri občinskem izvršilnem organu. Če se oseba ne strinja z odločitvijo občinskega izvršilnega organa ali če v predpisanih rokih ni sprejeta nobena odločitev, se je mogoče zoper odločitev ali opustitev ukrepanja s strani občinskega izvršilnega organa pritožiti na upravno sodišče v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o javni upravi.

Člen 21. Razveljavitev člena 31³

Člen 31³ se razglasi za ničnega in neveljavnega.

Člen 22. Sprememba člena 32¹

Člen 32¹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Načelo odgovornosti proizvajalca se uporablja za proizvode in embalažo iz poglavij osem¹ do osem⁶ in osem¹¹ tega zakona. To vključuje organizacijo sistema za zbiranje, prevoz in obdelavo odpadkov iz izdelkov ali embalaže ter/ali sodelovanje pri organizaciji ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže v okviru sistemov ravnanja z komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, vključno s financiranjem stroškov, povezanih s temi dejavnostmi, izvajanje nalog ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, plačilo davka na onesnaževanje okolja, kot je določeno v skladu s postopkom iz Zakona Republike Litve o davku na onesnaževanje okolja, za odpadke iz izdelkov ali embalaže, osveščanje javnosti o vprašanjih preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi,

zagotavljanje informacij o izdelkih, embalaži in ravnanju z njihovimi odpadki uporabnikom teh izdelkov in upravljavcem odpadkov, zbiranje in ravnanje z vrnjenimi izdelki ter odpadki, ki nastanejo pri njihovi uporabi, ter finančna odgovornost za takšne dejavnosti.“

Člen 23. Sprememba člena 34

Člen 34(2) se spremeni:

2. Sredstva programa sestavljajo davek na onesnaževanje okolja za odpadke iz proizvodov in embalaže, določen v Zakonu o davku na onesnaževanje okolja, ter davek na onesnaževanje okolja za odpadke, odložene na odlagališčih, pa tudi sredstva, prejeta na podlagi dokumentov, ki zagotavljajo financiranje ravnanja z odpadki in so navedeni v členu 34¹(7), členu 34²(3), členu 34⁵(2), členu 34¹²(2) ter členu 34¹⁶(2) tega zakona.“

Člen 24. Sprememba člena 34

Člen 34(2) se spremeni:

2. Sredstva programa so sestavljena iz davka na onesnaževanje okolja za proizvode in odpadno embalažo, določenega v Zakonu o okoljskem davku, in davka na onesnaževanje okolja za odpadke, ki se odlagajo na odlagališčih, in sredstva se prejemajo v skladu z dokumenti, ki zagotavljajo financiranje ravnanja z odpadki, navedenimi v členu 34¹(7), členu 34²(3), členu 34⁵(3), členu 34¹²(2) in členu 34¹⁶(2) tega zakona.“

Člen 25. Sprememba člena 34¹

1. Točka 6 člena 34¹(1) se spremeni tako, da se glasi:

„6) izvaja naloge, ki se nanašajo na ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo, kot jih določi vlada ali institucija, ki jo vlada pooblasti. Vlada ali institucija, ki jo vlada pooblasti, določi minimalno količino odpadne električne in elektronske opreme, s katero morajo proizvajalci in uvozniki ravnati v skladu z minimalnimi zahtevami za predelavo odpadne električne in elektronske opreme, ob upoštevanju količine električne in elektronske opreme, ki je bila dana na voljo na notranji trg Republike Litve za poslovne namene v prejšnjem koledarskem letu, ter minimalnih zahtev glede kakovosti sistemov za zbiranje odpadne električne in elektronske opreme, ki jih organizirajo proizvajalci in uvozniki.“

2. Določba člena 34¹(9) pred dvopičjem se spremeni tako, da se glasi:

„9. Proizvajalci in uvozniki električne in elektronske opreme morajo organizirati ravnanje z odpadki iz gospodinjske električne in elektronske opreme, zbrane pri distributerjih v okviru sistemov ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo, ki jih sami organizirajo, ter na

zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, in sicer na naslednji način:“.

3. Člen 34¹(27) se spremeni in se glasi:

27. Upravljalci odpadne električne in elektronske opreme morajo odpadno električno in elektronsko opremo zbirati ločeno, je ne mešati z drugimi odpadki ali materiali ter z njo ravnati v skladu s prednostnimi nalogami ravnanja z odpadki na način, ki je varen za javno zdravje, ob uporabi najboljših razpoložljivih proizvodnih metod za ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo. Upravljalci odpadne električne in elektronske opreme morajo imeti in uporabljati ustrezne evropske standarde ob upoštevanju tekočih dejavnosti ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo ter vrst upravljanje električne in elektronske opreme.“

Člen 26. Sprememba člena 34²

1. Člen 34²(1) se spremeni in se glasi:

„1. Z namenom skupinskega upravljanja z odpadno električno in elektronsko opremo lahko proizvajalci in uvozniki ustanovijo organizacijo proizvajalcev in uvoznikov iz člena 34²² tega zakona (v nadaljnjem besedilu: „organizacija“) in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije ter ji zaupajo organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo ter izpolnjevanje obveznosti iz točk 2, 3, 4, 6 člena 34¹(1) ter odstavkov 9 in 10 tega zakona, ali pa organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo ter izpolnjevanje nalog, določenih v točkah 2, 3, 4, 6 člena 34¹(1) ter odstavkov 9 in 10 tega zakona, ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Za organizacijo kolektivnega ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo ter izpolnjevanje dolžnosti iz točk 2, 3, 4 in 6 člena 34¹(1) ter odstavkov 9 in 10 tega zakona lahko proizvajalci in/ali uvozniki prvič zaupajo izpolnjevanje teh obveznosti organizaciji ali zamenjajo organizacijo, ki bo te obveznosti v njihovem imenu izvajala v naslednjem koledarskem letu, najpozneje do 1. decembra tekočega leta, razen če dajo električno in elektronsko opremo na notranji trg Republike Litve za poslovne namene po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki po 1. decembru v poslovne namene dajo električno in elektronsko opremo na notranji trg Republike Litve, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v roku enega meseca od datuma registracije v Enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi

organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Za vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki v primerih iz točke 2 in 4 tega odstavka izpolnjevanje svojih dolžnosti za tekoče leto zaupajo organizaciji po koncu prvega četrtertletja tekočega koledarskega leta, veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh dolžnosti, in sicer enotne stopnje ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo, zaveza glede ravni izpolnjevanja nalog ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo, ki jih določi vlada ali od nje pooblaščen institucija, vendar se lahko za preostanek tekočega leta te obveznosti razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje dolžnosti, ki so se od začetka tekočega leta uporabljale za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so izpolnjevanje dolžnosti predhodno zaupali organizaciji.“

2. Člen 34²(3) se spremeni in se glasi:

„3. Da bi organizacija pridobila dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo ter za izvajanje dejavnosti na podlagi izdanega dovoljenja, mora poleg dokumentov iz člena 34²⁵(1) in člena 34²⁶ tega zakona, predložiti bančno garancijo in/ali pogodbo o zavarovanju poročstva, ki dokazuje, da bodo ravnanje z vsemi odpadki električne in elektronske opreme, ki lahko nastanejo v 3 mesecih zaradi uporabe električne in elektronske opreme, dane na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene, financirali njeni člani in proizvajalci ter uvozniki, ki so ji zaupali organizacijo ravnanja z odpadki električne in elektronske opreme. Postopek za pripravo, predložitev in izvrševanje teh dokumentov, postopek za izračun zneska bančne garancije in/ali pogodbe o kavcijskem zavarovanju glede na količino (v tonah) odpadne električne in elektronske opreme (na kategorijo) ter povprečne stroške zbiranja, prevoza, recikliranja ali druge predelave odpadne električne in elektronske opreme (na kategorijo), izračunane v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, kakor tudi postopek za zbiranje, uporabo in vračanje sredstev, pridobljenih v skladu s temi dokumenti, določi minister za okolje.“

3. Točka 1 člena 34²(4) se spremeni tako, da se glasi:

„1) pogodbo z vsemi občinami ali z upravljavci občinskih sistemov ravnanja z odpadki ali s pravnimi osebami, ki so jih ustanovile občine in jim te zaupale upravljanje zbirnih mest za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, v zvezi s prevozom odpadkov iz gospodinjstev električne in elektronske opreme, zbranih brez zaračunavanja dodatnih pristojbin na zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, organizacijo njihove predelave ter stroške delovanja teh zbirnih mest, povezanih z

zbiranjem odpadne gospodinjske električne in elektronske opreme brez zaračunavanja dodatnih pristojbin, financiranje v sorazmerju z deležem organizacije na trgu gospodinjske električne in elektronske opreme, izračunano v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje na podlagi količin električne in elektronske opreme, ki so jih prijavili proizvajalci in uvozniki gospodinjske električne in elektronske opreme, ki so organizaciji zaupali naloge iz odstavka 1 tega člena, in ki je bila v obdobju poročanja dana na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene. Pogodbe morajo določati postopek za prevoz odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme iz kosovnih lokacij za zbiranje odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ter za organizacijo njene predelave, postopek za delno financiranje stroškov delovanja teh lokacij, pravice, dolžnosti in odgovornosti strank v primeru neizpolnjevanja njihovih pogodbenih obveznosti, in sicer obveznost organizacije organiziranja prevoza in predelave odpadne električne in elektronske opreme v razmerju do njenega deleža na trgu gospodinjske električne in elektronske opreme, za financiranje stroškov delovanja kosovnih lokacij za zbiranje odpadkov, ki spadajo v sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, v povezavi z zbiranjem odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme, brez zaračunavanja kakršnih koli dodatnih pristojbin ali dajatev, obveznost občine ali, pooblaščenega s strani občine, upravitelja sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ali pravnega subjekta, ki ga ustanovijo občine, ki so zadolžene za lokacij za zbiranje kosovnih odpadkov, ki spadajo v sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, da se olajša prevoz odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za predložitev in preučitev zahtevkov ter reševanje sporov, obdobje veljavnosti pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev;“.

4. Točka 2 člena 34²(4) se spremeni tako, da se glasi:

„2) pogodbe z zbiralci odpadne električne in elektronske opreme, ki jih organizacija izbere v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za zbiranje odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme na zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki sodijo v občinski sistem ravnanja z odpadki, prevoz zbranih odpadkov in njihovo pripravo za predelavo, ter s subjekti, odgovornimi za predelavo/recikliranje, in/ali izvozniki odpadne električne in elektronske opreme, ki jih organizacija izbere v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za predelavo zbrane odpadne električne in elektronske opreme;“.

5. Člen 34²(5) se razveljavi.

6. V člen 34² se doda naslednji odstavek 6:

6. Organizacija sklene pogodbe o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo iz točk 2 do 4 odstavka 4 tega člena z upravljavci odpadkov, ki so v skladu s členom 34³¹(1) tega

zakona pooblaščenim za izdajanje dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo.“

Člen 27. Sprememba člena 34³

Člen 34³ se spremeni in se glasi:

„Člen 34³. Organizacija ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo na individualni osnovi

1. Pri izpolnjevanju obveznosti, določenih v členu 34¹ tega zakona, morajo proizvajalci in/ali uvozniki, ki so registrirani v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, in ki na individualni osnovi organizirajo ravnanje z odpadki iz gospodinjske električne in elektronske opreme:

1) skleniti pogodbe z vsemi občinami, z upravljavci občinskih sistemov ravnanja z odpadki ali s pravnimi osebami, ki so jih ustanovile občine in jim te zaupale upravljanje zbirnih mest za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, v zvezi s prevozom odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme, zbranih brez zaračunavanja dodatnih pristojbin na zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, organizacijo njihove predelave ter stroške delovanja teh zbirnih mest, povezanih z zbiranjem odpadne gospodinjske električne in elektronske opreme brez zaračunavanja dodatnih pristojbin, pri čemer se financiranje izvaja sorazmerno z deležem trga gospodinjske električne in elektronske opreme, ki ga zaseda proizvajalec in/ali uvoznik električne in elektronske opreme, izračunanim v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje na podlagi količin gospodinjske električne in elektronske opreme, ki je bila v poročevalnem obdobju za poslovne namene dana na voljo na notranjem trgu Republike Litve in jo je prijavil proizvajalec in/ali uvoznik električne in elektronske opreme. Pogodbe morajo določati postopek za prevoz odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme z mest zbiranja kosovnih odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, in za organizacijo njihove predelave, postopek za delno financiranje operativnih stroškov teh mest, pravice, obveznosti in odgovornosti strank v primeru neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti, in sicer obveznost proizvajalca in/ali uvoznika električne in elektronske opreme, da organizira prevoz in predelavo odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme sorazmerno z njegovim deležem na trgu za gospodinjsko električno in elektronsko opremo, da financira operativne stroške mest zbiranja kosovnih odpadkov, ki spadajo v sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, v zvezi z zbiranjem odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme brez zaračunavanja dodatnih pristojbin ali dajatev, in obveznost občine ali, pooblaščenega s strani občine, upravljavca sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ali pravnega subjekta, ki ga ustanovijo

občine, ki so jih občine pooblastile za upravljanje mest zbiranja kosovnih odpadkov, ki spadajo v sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, da olajša prevoz odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za predložitev in pregled zahtevkov ter reševanje sporov, obdobje veljavnosti pogodbe in pogoje za predložitev in pregled zahtevkov ter reševanje sporov, obdobje veljavnosti pogodbe in pogoje ter postopek za njene spremembe ali prekinitev;

2) skleniti pogodbe z zbiralci odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme za zbiranje gospodinjskih odpadkov iz električne in elektronske opreme na zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki jih določijo občine, za prevoz zbranih odpadkov in njihovo pripravo za predelavo ter pogodbe z osebami, odgovornimi za predelavo/recikliranje, in/ali izvozniki odpadkov iz električne in elektronske opreme za predelavo zbranih odpadkov iz električne in elektronske opreme;

3) skleniti pogodbe z distributerji električne in elektronske opreme ter zbiralci odpadne električne in elektronske opreme za zbiranje odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme pri distributerjih električne in elektronske opreme, prevoz tako zbranih odpadkov in njihovo pripravo za predelavo, ter pogodbe z osebami, odgovornimi za predelavo/recikliranje, in/ali izvozniki odpadne električne in elektronske opreme za predelavo odpadkov iz gospodinjske električne in elektronske opreme, zbranih pri distributerjih električne in elektronske opreme. Te pogodbe morajo določati postopek plačila s strani distributerjev električne in elektronske opreme za zbiranje odpadne električne in elektronske opreme, prevoz takih zbranih odpadkov, njihovo pripravo za predelavo in njihovo predelavo (recikliranje) ter postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti;

4) v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, vsako leto predložiti poročilo o dejavnostih v zvezi z organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo.

2. Pri izpolnjevanju obveznosti, določenih v členu 34¹ tega zakona, morajo proizvajalci in/ali uvozniki, ki so registrirani v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, in ki na individualni osnovi organizirajo ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo, ki ne izvira iz gospodinjstev, storiti naslednje:

1) skleniti pogodbe z zbiralci odpadne električne in elektronske opreme za zbiranje, prevoz in pripravo za predelavo odpadne električne in elektronske opreme, ki ne izvira iz gospodinjstev, ter pogodbe z osebami, odgovornimi za predelavo/recikliranje, in/ali izvozniki odpadne električne in elektronske opreme za predelavo zbrane odpadne električne in elektronske opreme. Te pogodbe morajo določati postopek plačila s strani distributerjev električne in elektronske opreme za zbiranje odpadne električne in elektronske opreme, prevoz takih zbranih

odpadkov, njihovo pripravo za predelavo in njihovo predelavo (recikliranje) ter postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti;

2) v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, vsako leto predložiti poročilo o dejavnostih v zvezi z organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo.

3. Določbe odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki uporabljajo električno in elektronsko opremo za lastne potrebe. Ti proizvajalci in/ali uvozniki morajo v skladu s postopkom, določenim s tem zakonom in drugimi pravnimi akti, z odpadno električno in elektronsko opremo, ki se uporablja za lastne potrebe, ravnati sami ali odpadke prenesti upravljavcu teh odpadkov.

4. Proizvajalci in/ali uvozniki, ki organizirajo individualno ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo, sklenejo pogodbe o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo iz točk 2 in 3 odstavka 1 in točke 1 odstavka 2 tega člena z upravljavci odpadkov, ki so v skladu s členom 34³¹(1) tega zakona pooblašteni za izdajanje dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo.“

Člen 28. Sprememba člena 34⁴

1. Točka 6 člena 34⁴(1) se spremeni tako, da se glasi:

„6) voditi evidenco vozil, ki so na notranjem trgu Republike Litve na voljo za poslovne namene, ter predložiti računovodska poročila instituciji, ki jo pooblasti minister za okolje, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje;“.

2. V člen 34⁴(1) se doda naslednja točka 7:

„7) izvajati naloge, povezane z ravnanjem z izrabljenimi vozili, kot jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, in sicer z organizacijo in financiranjem ravnanja z odpadki z negativno tržno vrednostjo, ki nastanejo pri razstavljanju izrabljenih vozil in/ali odpadkov brez tržne vrednosti, vključno s primeri, ko se izrabljena vozila in/ali odpadki z negativno tržno vrednostjo, pridobljeni z njihovo razgradnjo, in/ali odpadki brez tržne vrednosti izvozijo.“

3. Člen 34⁴(2) se spremeni in se glasi:

2. Proizvajalci in/ali uvozniki vozil morajo obveznosti iz tega člena izpolnjevati kolektivno – tako, da ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani take organizacije ter ji zaupajo izpolnjevanje obveznosti iz tega člena, ali pa ji na pogodbeni podlagi zaupajo izpolnjevanje obveznosti iz tega člena, ne da bi postali člani te organizacije.“

4. Člen 34⁴(7) se spremeni in se glasi:

„7. Podjetja, ki zagotavljajo storitve vzdrževanja in popravil vozil, morajo:

1) brezplačno prevzeti odpadke iz rabljenih delov, odstranjenih med popravilom vozil, od fizičnih oseb, pravnih oseb in subjektov brez pravne osebnosti;

2) Odpadke iz rabljenih avtomobilskih delov, ki nastanejo med vzdrževanjem in popravili vozil, je treba predati upravljavcu odpadkov, ki je pooblaščen za ravnanje s takšnimi odpadki.“

5. V člen 34⁴ se doda nov odstavek 9, ki se glasi:

„9. Dolžnosti upravljavcev izrabljenih vozil, ki izvajajo razstavljanje, stiskanje, rezanje ali drugo obliko drobljenja izrabljenih vozil, pripravo razrezanih odpadkov za predelavo in/ali odstranjevanje ter pripravo razstavljenih delov za ponovno uporabo:

1) izvajanje nalog, povezanih z upravljanjem izrabljenih vozil, kot jih je določila vlada ali institucija, ki jo je vlada pooblastila, v kolikor se to nanaša na organizacijo ravnanja z odpadki s pozitivno tržno vrednostjo izrabljenih vozil, ki so bila razstavljena, ter ponovno uporabo delov in/ali materialov;

2) skleniti pogodbe o predelavi odpadkov s pozitivno tržno vrednostjo iz razstavljenih izrabljenih vozil s takimi upravljavci odpadkov in/ali izvozniki odpadkov, ki lahko potrdijo, da je bil proizvod proizveden iz teh odpadkov, kot je določeno v točki 2 člena 34³¹(4) tega zakona;

3) skleniti pogodbe z organizacijami iz točke 2 člena 34⁵(4) tega zakona.“

6. Prejšnji odstavki 9, 10 in 11 člena 34⁴ se preštevilčijo v odstavke 10, 11 in 12;

Oddelek 29. Sprememba člena 34⁵

Člen 34⁵(1) se spremeni in se glasi:

„1. Z namenom organiziranja kolektivnega ravnanja z izrabljenimi vozili lahko proizvajalci in/ali uvozniki ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije, organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z izrabljenimi vozili ter izpolnijo vse ali del obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4, 5 člena 34⁴(1) ter odstavka 3 tega zakona ali na pogodbeni podlagi pooblastijo organizacijo, da organizira ravnanje z izrabljenimi vozili ter izpolni vse ali del obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4, 5 člena 34⁴(1) ter odstavka 3 tega zakona, ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Za organizacijo upravljanja izrabljenih vozil na kolektivni podlagi in za izpolnjevanje dolžnosti iz točk 2, 3, 4 in 5 člena 34⁴(1) in odstavka 3 tega zakona lahko proizvajalci in/ali uvozniki organizaciji prvič zaupajo izpolnjevanje teh obveznosti ali jo nadomestijo z organizacijo, ki bo v njihovem imenu izvajala navedene obveznosti v naslednjem koledarskem letu, najpozneje do 1. decembra tekočega leta, razen če dajo vozila na notranji trg Republike Litve za poslovne namene po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki po 1. decembru v poslovne namene dajo vozila na notranji trg Republike Litve, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v

roku enega meseca od datuma registracije v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Za vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki v primerih iz točk 2 in 4 tega odstavka po koncu prvega četrtertletja tekočega koledarskega leta izpolnjevanje svojih obveznosti za tekoče leto zaupajo organizaciji, veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh obveznosti, in sicer enotne stopnje ravnanja z izrabljenimi vozili, vendar za preostanek tekočega leta se ti pogoji lahko razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje obveznosti, ki se od začetka tekočega leta uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so izpolnjevanje obveznosti že prej zaupali organizaciji.“

Oddelek 30. Sprememba člena 34⁵

Člen 34⁵ se spremeni in se glasi:

„Člen 34⁵. Dodatne zahteve za organizacijo kolektivnega ravnanja z izrabljenimi vozili

1. Z namenom organiziranja kolektivnega ravnanja z izrabljenimi vozili lahko proizvajalci in/ali uvozniki ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije, tej organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z izrabljenimi vozili ter izpolnijo vse ali del obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4, 5, 7 člena 34⁴(1) ter odstavka (3) tega zakona ali pa na pogodbeni podlagi pooblastijo organizacijo, da organizira ravnanje z izrabljenimi vozili ter izpolni vse ali del obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4, 5, 7 člena 34⁴(1) ter odstavka (3) tega zakona, ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Za organizacijo upravljanja izrabljenih vozil na kolektivni podlagi in za izpolnjevanje dolžnosti iz točk 2, 3, 4, 5 in 7 člena 34⁴(1) in odstavka 3 tega zakona lahko proizvajalci in/ali uvozniki organizaciji prvič zaupajo izpolnjevanje teh obveznosti ali jo nadomestijo z organizacijo, ki bo v njihovem imenu izvajala navedene obveznosti v naslednjem koledarskem letu, najpozneje do 1. decembra tekočega leta, razen če dajo vozila na notranji trg Republike Litve za poslovne namene po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki po 1. decembru v poslovne namene dajo vozila na notranji trg Republike Litve, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v roku enega meseca od datuma registracije v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Vsi proizvajalci in/ali uvozniki, ki v primerih iz točk 2 in 4 tega odstavka po koncu prvega četrtertletja tekočega koledarskega leta zaupajo izpolnjevanje svojih obveznosti za tekoče leto organizaciji, zanje veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh obveznosti, in sicer enotne stopnje ravnanja z izrabljenimi vozili, zaveza glede ravni izpolnjevanja nalog ravnanja z izrabljenimi vozili, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, vendar za preostanek tekočega leta se ti pogoji lahko razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje obveznosti, ki se od začetka tekočega leta uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so izpolnjevanje obveznosti že prej zaupali organizaciji.

2. Dovoljenje za organiziranje ravnanja z izrabljenimi vozili se lahko izda organizaciji, ki ji je bila zaupana organizacija ravnanja z izrabljenimi vozili s strani njenih članov ali na pogodbeni podlagi s strani proizvajalcev in/ali uvoznikov vozil, ki vozila dajo na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene in katerih skupni delež na trgu vozil, izračunan v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje na podlagi števila vozil, danih na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene v obdobju poročanja, kot so to prijavili proizvajalci in uvozniki vozil, ki so organizaciji zaupali izvajanje nalog iz odstavka 1 tega člena, ni manjši od 10 odstotkov.

3. Za pridobitev dovoljenja za organiziranje ravnanja z izrabljenimi vozili ter med izvajanjem dejavnosti na podlagi izdanega dovoljenja mora organizacija poleg dokumentov, določenih v členu 34²⁵(1) in členu 34²⁶ tega zakona, imeti bančno garancijo in/ali pogodbo o zavarovanju poročstva, ki dokazuje financiranje ravnanja z vsemi izrabljenimi vozili, ki lahko nastanejo v 3 mesecih od uporabe vozil, danih na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene s strani njenih članov ter proizvajalcev in/ali uvoznikov, ki so organizaciji zaupali organiziranje ravnanja z izrabljenimi vozili. Postopek za pripravo in predložitev takšnih dokumentov ter izpolnjevanje z njimi povezanih zahtev, postopek za izračun zneska bančne

garancije in/ali pogodbe o zavarovanju poročstva, ob upoštevanju števila vozil na koncu življenjske dobe (v enotah) ter povprečnih stroškov priprave za predelavo in/ali odstranjevanje, prevoza in predelave odpadkov z negativno tržno vrednostjo vozila na koncu življenjske dobe in/ali odpadkov brez tržne vrednosti, izračunanih v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, postopek za zbiranje, uporabo in vračilo sredstev, prejetih na podlagi teh dokumentov, določi minister za okolje.

4. Da bi izpolnila obveznosti, ki jih imajo proizvajalci in/ali uvozniki vozil na podlagi točk 2, 3 in 7 člena 34⁴(1) tega zakona, organizacija:

1) mora skleniti pogodbe z zbiralci izrabljenih vozil, ki jih izbere organizacija v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za zbiranje in prevoz izrabljenih vozil. Pogodbe morajo določati postopek plačila za zbiranje in prevoz izrabljenih vozil, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje zahtevkov ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitve;

2) mora skleniti pogodbe z vsemi upravljavci izrabljenih vozil, ki se ukvarjajo z razstavljanjem, stiskanjem, rezanjem ali drugo obliko drobljenja izrabljenih vozil, pripravo razrezanih odpadkov za ponovno uporabo in/ali odstranjevanjem, pripravo razstavljenih delov za ponovno uporabo za organizacijo ravnanja z odpadki, razstavljenimi iz izrabljenih vozil, ki imajo negativno tržno vrednost in/ali odpadke, ki nimajo tržne vrednosti v sorazmerju s tržnim deležem organizacije, izračunane v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, na podlagi števila vozil, ki so dana na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene v obdobju poročanja, kot so ga prijavili proizvajalci vozil in uvozniki, ki so organizacijo pooblastili za opravljanje dolžnosti iz odstavka 1 tega člena. Pogodbe morajo določati postopek za organiziranje ravnanja z odpadki, razstavljenimi iz izrabljenih vozil, ki imajo negativno tržno vrednost, in/ali odpadki brez tržne vrednosti ter pravice, dolžnosti in odgovornosti strank v primeru neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti, in sicer obveznost, da sorazmerno s svojim tržnim deležem organizira ravnanje z odpadki, razstavljenimi iz izrabljenih vozil, ki imajo negativno tržno vrednost, in/ali odpadki brez tržne vrednosti ter obveznost upravljavca izrabljenih vozil, da izvede razstavljanje, stiskanje, rezanje ali drugo drobljenje izrabljenih vozil in pripravo razrezanih odpadkov za predelavo in/ali odstranjevanje, ter pripravo razstavljenih delov za ponovno uporabo, da se omogoči prevoz odpadkov, ki so bili razstavljeni iz izrabljenih vozil z negativno tržno vrednostjo in/ali brez tržne vrednosti, da se organizaciji zagotovijo informacije o ravnanju z odpadki, razstavljenimi iz izrabljenih vozil, ki imajo pozitivno tržno vrednost, negativno tržno vrednost ali brez tržne vrednosti, ter o delih in/ali materialih,

pripravljenih za ponovno uporabo, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za predložitev in pregled zahtevkov, obdobje veljavnosti pogodbe in pogoje ter postopek za njene spremembe ali prekinitev;

3) morajo skleniti pogodbe za prevoz in obdelavo odpadkov, pridobljenih pri razstavljanju izrabljenih vozil, ki imajo negativno tržno vrednost in/ali nimajo tržne vrednosti, z upravljavci in/ali izvozniki takšnih odpadkov, ki jih izbere organizacija v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, in ki lahko potrdijo, da je bil iz teh odpadkov izdelan proizvod v smislu točke 2 člena 34³¹(4) tega zakona. Pogodbe morajo določati postopek plačila za prevoz in obdelavo odpadkov, pridobljenih pri razstavljanju izrabljenih vozil, ki imajo negativno tržno vrednost in/ali nimajo tržne vrednosti, postopek za posredovanje informacij, ki potrjujejo ravnanje s takšnimi odpadki, upravljavcem izrabljenih vozil, ki izvajajo razstavljanje, stiskanje, rezanje ali drugo drobljenje izrabljenih vozil, pripravljajo razrezane odpadke za predelavo in/ali odstranjevanje ter pripravljajo razstavljene dele za ponovno uporabo, pravice, obveznosti in odgovornosti pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje zahtevkov ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev;

4) lahko sklene pogodbe z izvozniki izrabljenih vozil, ki jih izbere organizacija v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za ravnanje z izrabljenimi vozili. Pogodbe morajo določati postopek plačila za zbiranje, prevoz in obdelavo izrabljenih vozil, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje zahtevkov ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev.

5. Organizacija sklene pogodbe o ravnanju z izrabljenimi vozili iz točk 1, 2 in 4 odstavka 4 tega člena z upravljavci odpadkov, ki so v skladu s členom 34³¹(1) tega zakona pooblaščen za izdajo dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z izrabljenimi vozili.“

Oddelek 31. Razveljavitev člena 34⁶

Člen 34⁶ se razglasi za ničnega in neveljavnega.

Oddelek 32. Sprememba člena 34⁷

1. Točka 2 člena 34⁷(1) se spremeni tako, da se glasi:

„2) voditi evidence o olju, ki je na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene, ter predložiti računovodska poročila instituciji, ki jo pooblasti minister za okolje, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje;“.

2. Točka 4 člena 34⁷(1) se spremeni tako, da se glasi:

„4) kadar odpadna olja nimajo tržne vrednosti ali je njihova vrednost negativna, podjetjem, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravila vozil, ali upravljavcem z odpadki povrniti stroške zbiranja in prevoza odpadnih olj za obdelavo na ozemlju Republike Litve ali pa brezplačno zbrati odpadna olja pri podjetjih, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravila vozil, ta odpadna olja transportirati in jih predati upravljavcem z odpadki, v količinah, ki ne presegajo količine olj, ki jih je proizvajalec in/ali uvoznik olj dal na voljo na notranjem trgu Republike Litve.“

3. V člen 34⁷(1) se doda naslednja točka 5:

„5) za opravljanje nalog, povezanih z ravnanjem z odpadnimi olji, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo vlada pooblasti.“

4. Določba člena 34⁷(2) pred dvopičjem se spremeni tako, da se glasi:

2. Proizvajalci in uvozniki olj imajo pravico izpolnjevati obveznosti iz točk 3, 4 in 5 odstavka 1 tega člena:“.

5. V člen 34⁷ se doda naslednji odstavek 4:

„4. Določbe točk 3 in 4 odstavka 1 tega člena se ne uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki proizvajajo olja na ozemlju Republike Litve ali jih uvažajo na ozemlje Republike Litve za lastno uporabo.“

Oddelek 33. Sprememba člena 34⁸

Člen 34⁸(2) se spremeni in se glasi:

2. Podjetja, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravil vozil, morajo biti registrirana v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih v skladu s postopkom, ki ga določita minister za okolje ter minister za promet in komunikacije, ter posodobiti vnesene podatke najpozneje v 5 delovnih dneh od morebitnih sprememb, z izjavo, katere obrazec odobrita minister za okolje ter minister za promet in komunikacije, ali pa se izpisati iz enotnega informacijskega sistema za vodenje evidence o izdelkih, embalaži in odpadkih, če na registriranem sedežu poslovanja ne opravljajo več storitev vzdrževanja in popravil vozil.“

Oddelek 34. Sprememba člena 34¹²

1. Člen 34¹²(1) se spremeni in se glasi:

„1. Z namenom skupnega izpolnjevanja obveznosti, določenih v točkah 3 in 4 člena 34⁷(1) tega zakona, lahko proizvajalci in/ali uvozniki olj ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije, organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo izvajanje obveznosti, določenih v točkah 3 in 4 člena 34⁷(1) ali pa organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo izvajanje nalog, določenih v točkah 3 in 4 člena 34⁷(1), ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Da bi se zagotovilo kolektivno ravnanje z odpadnimi olji in izpolnile obveznosti iz točk 3 in 4 člena 34⁷(1) tega zakona, lahko proizvajalci in/ali uvozniki najpozneje do 1. decembra tekočega leta prvič pooblastijo organizacijo za izpolnjevanje teh obveznosti ali zamenjajo organizacijo, ki bo te obveznosti izvajala v njihovem imenu v naslednjem koledarskem letu, razen če olja za poslovne namene dajo na notranji trg Republike Litve po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki po 1. decembru v poslovne namene dajo olja na notranji trg Republike Litve, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v roku enega meseca od datuma registracije v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Za vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki v primerih iz točk 2 in 4 tega odstavka po koncu prvega četrtertletja tekočega koledarskega leta organizaciji zaupajo izpolnjevanje svojih obveznosti za tekoče leto, veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh obveznosti, in sicer enotne stopnje za ravnanje z odpadnimi olji, vendar za preostanek tekočega leta se ti pogoji lahko razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje obveznosti, ki se od začetka tekočega leta uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so izpolnjevanje obveznosti že prej zaupali organizaciji.“

2. Člen 34¹²(2) se spremeni in se glasi:

2. Za pridobitev dovoljenja za organizacijo ravnanja z odpadnimi olji in v okviru izvajanja dejavnosti na podlagi izdanega dovoljenja mora imeti organizacija poleg dokumentov iz člena 34²⁵(1) in člena 34²⁶ tega zakona bančno garancijo in/ali pogodbo o kavcijskem zavarovanju, ki dokazuje financiranje ravnanja z vsemi odpadnimi olji, ki lahko nastanejo v 3 mesecih od uporabe olj, ki jih na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene dajo na

voljo njeni člani in proizvajalci in/ali uvozniki, ki so ji zaupali organiziranje ravnanja z odpadnimi olji. Postopek za pripravo, predložitev in izvrševanje teh dokumentov, postopek za izračun zneska bančne garancije in/ali pogodbe o kavcijskem zavarovanju glede na količino (v tonah) odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost, ter povprečne stroške zbiranja, prevoza in predelave odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost, izračunane v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, kakor tudi postopek za zbiranje, uporabo in vračanje sredstev, pridobljenih v skladu s temi dokumenti, določi minister za okolje.“

Oddelek 35. Sprememba člena 34¹²

1. Člen 34¹²(1) se spremeni in se glasi:

„1. Z namenom skupnega izpolnjevanja obveznosti, določenih v točkah 3, 4 in 5 člena 34⁷(1) tega zakona, lahko proizvajalci in/ali uvozniki olj ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije ter na pogodbeni podlagi pooblastijo organizacijo za izvajanje obveznosti, določenih v točkah 3, 4 in 5 člena 34⁷(1) ali organizacijo na pogodbeni podlagi pooblastijo za izvajanje nalog, določenih v točkah 3, 4 in 5 člena 34⁷(1), ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Da bi se zagotovilo skupno ravnanje z odpadnimi olji in izpolnile obveznosti iz točk 3, 4 in 5 člena 34⁷(1) tega zakona, lahko proizvajalci in/ali uvozniki najpozneje do 1. decembra tekočega leta prvič pooblastijo organizacijo za izpolnjevanje teh obveznosti ali zamenjajo organizacijo, ki bo te obveznosti izvajala v njihovem imenu v naslednjem koledarskem letu, razen če olja za poslovne namene dajo na notranji trg Republike Litve po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki po 1. decembru v poslovne namene dajo olja na notranji trg Republike Litve, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v roku enega meseca od datuma registracije v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih, v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Za vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki v primerih iz točk 2 in 4 tega odstavka po koncu prvega četrletja tekočega koledarskega leta organizaciji zaupajo izpolnjevanje svojih

obveznosti za tekoče leto, veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh obveznosti, in sicer enotne stopnje ravnanja z odpadnimi olji, zaveza glede stopnje izpolnjevanja nalog ravnanja z odpadnimi olji, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, vendar se lahko za preostanek tekočega leta ti pogoji razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje obveznosti, ki se od začetka tekočega leta uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so izpolnjevanje obveznosti že prej zaupali organizaciji.“

2. Člen 34¹²(3) se spremeni in se glasi:

„3. Pri izpolnjevanju obveznosti, ki veljajo za proizvajalce in/ali uvoznike olj iz točk 4 in 5 člena 34⁷(1) tega zakona, mora organizacija:

1) skleniti pogodbo o povračilu stroškov zbiranja in/ali prevoza odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost na ozemlju Republike Litve, s podjetjem, ki opravlja storitve vzdrževanja in popravila vozil in s katerim je vzpostavilo stik zaradi povračila stroškov zbiranja in prevoza odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost. Ta pogodba mora določati postopek za povračilo takšnih stroškov, postopek za predložitev dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi olji, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje pritožb ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev;

2) skleniti pogodbo z upravljavcem odpadnih olj, s katerim je v ta namen vzpostavil stik, v zvezi z zbiranjem odpadnih olj iz podjetij, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravila vozil, ter povračilom stroškov za njihov prevoz na ozemlju Republike Litve (pod pogojem, da odpadna olja nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost ter da je upravljavec odpadnih olj imel navedene stroške in se je za njihovo povračilo obrnil na organizacijo). Ta pogodba mora določati postopek za povračilo takšnih stroškov, postopek za predložitev dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi olji, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje pritožb ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev;

3) skleniti pogodbe z osebami, odgovornimi za zbiranje, in/ali izvozniki odpadnih olj, ki jih izbere organizacija v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za prevoz in obdelavo odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost. Pogodbe morajo določati postopek plačila za prevoz in obdelavo odpadnih olj, postopek predložitve dokumentov, ki dokazujejo ravnanje s temi odpadki, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek spremljanja izpolnjevanja pogodbenih

obveznosti, postopek vlaganja in obravnavanja reklamacij ter reševanja sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev.“

3. V člen 34¹² se doda naslednji odstavek 4:

„4. Organizacija sklne pogodbe o ravnanju z odpadnimi olji iz odstavka 3 tega člena z upravljavci odpadkov, ki so v skladu s členom 34³¹(1) tega zakona pooblašteni za izdajanje dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi olji.“

Oddelek 36. Sprememba člena 34¹³

1. Člen 34¹³(1) se spremeni in se glasi:

„1. Pri izpolnjevanju obveznosti, določenih v točkah 4 in 5 člena 34⁷(1) tega zakona, mora proizvajalec in/ali uvoznik, ki je registriran v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje (razen če je registriran kot upravljavec odpadnih olj) in ki na individualni osnovi organizira ravnanje z odpadnimi olji:

1) skleniti pogodbo o povračilu stroškov zbiranja in/ali prevoza odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost na ozemlju Republike Litve, s podjetjem, ki opravlja storitve vzdrževanja in popravila vozil in s katerim je vzpostavilo stik zaradi povračila stroškov zbiranja in prevoza odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost. Ta pogodba mora določati postopek za povračilo takšnih stroškov, postopek za predložitev dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi olji, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje pritožb ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev;

2) skleniti pogodbo z upravljavcem odpadnih olj, s katerim je v ta namen vzpostavil stik, glede zbiranja odpadnih olj iz podjetij, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravila vozil, ter povračila stroškov za njihov prevoz na ozemlju Republike Litve (pod pogojem, da odpadna olja nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost ter da je upravljavec odpadnih olj imel navedene stroške in se je za njihovo povračilo obrnil na proizvajalca in/ali uvoznika olj). Ta pogodba mora določati postopek za povračilo takšnih stroškov, postopek za predložitev dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi olji, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za vlaganje in obravnavanje pritožb ter reševanje sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev;

3) skleniti pogodbe z izbranimi osebami, odgovornimi za prevzem, in/ali izvozniki odpadnih olj za prevoz in obdelavo odpadnih olj, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost. Pogodbe morajo določati postopek plačila za prevoz in obdelavo odpadnih olj,

postopek predložitve dokumentov, ki dokazujejo ravnanje s temi odpadki, pravice, obveznosti in odgovornost pogodbenih strank v primeru neizpolnitve pogodbenih obveznosti, postopek spremljanja izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek vlaganja in obravnavanja reklamacij ter reševanja sporov, veljavnost pogodbe ter pogoje in postopek za njeno spremembo ali prekinitev.“

2. V člen 34¹³ se doda naslednji odstavek 4:

„4. Proizvajalci in/ali uvozniki, ki ravnanje z odpadnimi olji organizirajo samostojno, sklenejo pogodbe o ravnanju z odpadnimi olji iz odstavka 1 tega člena z izvajalci ravnanja z odpadki, ki so v skladu s členom 34³¹(1) tega zakona pooblaščen za izdajo dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi olji.“

Oddelek 37. Sprememba člena 34¹⁴

Člen 34¹⁴ se spremeni in se glasi:

„Člen 34¹⁴. Izvzetja iz uporabe določb točk 3, 4 in 5 člena 34⁷(1) tega zakona in členov 34⁸ do 34¹³

1. Določbe točk 3, 4 in 5 člena 34⁷(1) tega zakona ter členov 34⁸ do 34¹³ se ne uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike olj, ki na notranjem trgu Republike Litve dajo na voljo olja, ki se v procesu predelave sežgejo (olja za dvotaktne motorje), ali biološko razgradljiva olja, proizvedena iz rastlinskih olj, ter za imetnike odpadnih olj, ki taka olja hranijo ali uporabljajo.

2. Na zahtevo organov, ki izvajajo državni nadzor nad varstvom okolja, morajo proizvajalci, uvozniki in distributerji olj iz odstavka 1 tega člena ter imetniki takšnih odpadnih olj predložiti tehnične opise teh olj ali dokumente, ki dokazujejo, da olja, ki jih proizvajajo, uvažajo, uporabljajo ali distribuirajo, ustrezajo nameravani uporabi in/ali kemični sestavi in/ali fizikalnim lastnostim, določenim v odstavku 1 tega člena.“

Oddelek 38. Sprememba člena 34¹⁸

1. Točka 1 člena 34¹⁸(4) se spremeni tako, da se glasi:

„1) brez zaračunavanja dodatnih stroškov prevzeti odpadne pnevmatike, ki jih predajo fizične osebe, pravne osebe in osebe brez pravne osebnosti, pod pogojem, da je število pnevmatik, ki jih kupujejo ali so jih kupile največ eno leto prej, enako ali večje od števila pnevmatik, ki jih letno predajo, ter da vrsta predanih odpadnih pnevmatik ustreza vrsti pnevmatik, ki jih kupujejo ali so jih kupile. Če se odpadne pnevmatike ne predajo distributerju pnevmatik ob nakupu pnevmatik, mora kupec pnevmatik dokazati čas nakupa pnevmatik pri distributerju pnevmatik;“.

2. Člen 34¹⁸(5) se spremeni in se glasi:

5. Pri izpolnjevanju obveznosti iz točke 2 odstavka 1 tega člena morajo proizvajalci in/ali uvozniki obdavčljivega blaga, razen pnevmatik, organizirati zbiranje odpadkov obdavčljivega blaga pri podjetjih, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravila vozil, ter predajo teh odpadkov upravljavcu odpadkov, ki je pooblaščen za ravnanje s takšnimi odpadki.“

3. Člen 34¹⁸(6) se spremeni in se glasi:

6. Pri izpolnjevanju obveznosti iz točke 2 odstavka 1 tega člena morajo proizvajalci in/ali uvozniki pnevmatik organizirati prevzem odpadnih pnevmatik z distribucijskih točk za pnevmatike, podjetij, ki opravljajo storitve vzdrževanja in popravil vozil, in mest za zbiranje kosovnih odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ter prenos teh odpadkov upravljavcu odpadkov, pooblaščenemu za ravnanje z njimi.“

4. Člen 34¹⁸(8) se spremeni in se glasi:

8. Podjetja, ki zagotavljajo storitve vzdrževanja in popravil vozil, morajo:

1) brezplačno prevzeti od fizičnih oseb, pravnih oseb in oseb brez pravne osebnosti odpadke, ki nastanejo iz obdavčljivega blaga med vzdrževanjem in popravilom vozil; teh odpadkov, razen delov, ki se lahko ponovno uporabijo; prepovedano je predajati te odpadke, razen delov, ki se lahko ponovno uporabijo, fizičnim osebam, pravnim osebam in osebam brez pravne osebnosti;

2) odpadno blago, ki je predmet obdavčitve in je nastalo med vzdrževanjem in popravilom vozil, predati izvajalcu ravnanja z odpadki, ki je pooblaščen za ravnanje s takšnimi odpadki;

3) imeti prostore za začasno skladiščenje odpadnega blaga, ki je predmet obdavčitve in nastane med vzdrževanjem in popravilom vozil, dokler se ti odpadki ne prenesejo upravljavcu odpadkov, ki je pooblaščen za njihovo ravnanje.“

5. Člen 34¹⁸(10) se spremeni in se glasi:

„10. Imetnik odpadkov lahko odpadne pnevmatike odda na katerem koli od sprejemnih mest za takšne odpadke, ob upoštevanju vrste pnevmatik in pogojev iz odstavka 4(1) ali odstavka 8(1) tega člena (mesto za distribucijo pnevmatik, podjetje, ki opravlja storitve vzdrževanja in popravila vozil, ali zbirno mesto za kosovne odpadke, ki je del občinskega sistema ravnanja z odpadki).“

6. V člen 34¹⁸ se doda naslednji odstavek 12:

12. Določbe odstavka 1(3) tega člena se ne uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki na ozemlju Republike Litve proizvajajo ali uvažajo obdavčljivo blago in ga uporabljajo za lastne potrebe.“

Oddelek 39. Sprememba člena 34¹⁸

1. Člen 34¹⁸(2) se spremeni in se glasi:

2. Proizvajalci in/ali uvozniki obdavčljivega blaga morajo obveznosti iz tega člena izpolnjevati kolektivno – tako, da ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani take organizacije ter ji zaupajo izpolnjevanje obveznosti iz tega člena, kakor je določeno v členu 34¹⁹(1), ali pa tako, da organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo izpolnjevanje obveznosti, določenih v tem členu, ne da bi postali njeni člani.“

2. Člen 34¹⁸(7) se spremeni in se glasi:

„7. Proizvajalci in/ali uvozniki obdavčljivega blaga morajo plačati davek na onesnaževanje okolja za odpadno obdavčljivo blago v skladu s postopkom, določenim v Zakonu o davku na onesnaževanje okolja. Plačilo davka na onesnaževanje okolja za blago, ki je predmet davka na odpadke, ali izpolnjevanje nalog v zvezi z ravnanjem z blagom, ki je predmet davka na odpadke, kot jih določi vlada ali institucija, ki jo je ta pooblastila, proizvajalcev in/ali uvoznikov ne razrešuje od izpolnjevanja obveznosti iz odstavkov 1, 5 in 6 tega člena.“

3. Člen 34¹⁸(10) se spremeni:

„10. Imetnik odpadkov lahko odpadne pnevmatike odda na kateri koli od sprejemnih mest za takšne odpadke, ob upoštevanju vrste pnevmatik in pogojev iz odstavka 4(1), odstavka 8(1) ali odstavka (15) tega člena (mesto za distribucijo pnevmatik, podjetje, ki opravlja storitve vzdrževanja in popravila vozil, ali zbirno mesto za kosovne odpadke, ki je del občinskega sistema ravnanja z odpadki).“

4. V člen 34¹⁸ se doda naslednji odstavek 13:

„13. Določbe tega člena ter člena 34¹⁹ tega zakona se ne uporabljajo za obnovljene pnevmatike, ki so dane na notranji trg Republike Litve za poslovne namene in ki so bile na notranji trg Republike Litve za poslovne namene dane že pred obnovo ter za katere niso bili izdani dokumenti, ki dokazujejo odstranitev odpadnih pnevmatik.“

5. V člen 34¹⁸ se doda naslednji odstavek 14:

14. Uvoznik obdavčljivega blaga, ki je registriral svojo dejavnost v tretji državi, mora imenovati pravno ali fizično osebo, ki je registrirala svojo dejavnost v Republiki Litvi, kot pooblaščenega zastopnika, odgovornega za opravljanje dolžnosti iz odstavkov 1, 5 do 7 tega člena v Republiki Litvi. Uvoznik obdavčljivega blaga in pooblaščen zastopnik skleneta sporazum o pooblastilu.“

6. V člen 34¹⁸ se doda naslednji odstavek 15:

„15. Občina ali upravljavec sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ki ga pooblasti občina, ali pravna oseba, ki jo ustanovijo občine in ki jo pooblastijo za upravljanje mest zbiranja kosovnih odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, mora:

1) zagotoviti, da zbirna mesta za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, sprejemajo odpadne pnevmatike, ki jih prebivalci ustvarjajo v gospodinjstvih in niso uvrščene med obdavčljive izdelke, ter da jih obdelujejo brez zaračunavanja kakršnih koli dodatnih pristojbin, razen pristojbin, dajatev ali prispevkov;

2) zagotoviti, da zbirna mesta za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, sprejemajo odpadne pnevmatike z motociklov in osebnih avtomobilov, ki jih prebivalci ustvarjajo v gospodinjstvih, ter jih obdelujejo brez zaračunavanja dodatnih pristojbin. Število kosov odpadnih pnevmatik, ki se sprejmejo na prebivalca na koledarsko leto brez zaračunavanja dodatne pristojbine na zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki in se nahajajo na območju občine, določi občinski svet ali, po pooblastilu občinskega sveta, upravitelj občinskega sistema ravnanja z odpadki;

3) voditi evidenco o odpadnih pnevmatikah v skladu s postopkom, ki ga določijo organi, pooblaščen s strani ministra za okolje, da se zagotovi celovito vodenje evidence o zbiranju odpadnih pnevmatik (v kosih in po teži), kakor je določeno v točki 2 tega odstavka, ter da se omogoči ugotavljanje količine zbranih odpadnih pnevmatik (v kosih in po teži) brez zaračunavanja dodatnih pristojbin;

4) skleniti pogodbe, predvidene v členu 34¹⁹(3), točki 2 tega zakona.“

Oddelek 40. Sprememba člena 34¹⁹

Člen 34¹⁹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Z namenom skupinskega organiziranja ravnanja z odpadki iz blaga, ki je predmet davka, lahko proizvajalci in/ali uvozniki ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije, da ji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z odpadki iz blaga, ki je predmet davka, ter izpolnjevanje vseh ali dela obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4 člena 34¹⁸(1) ter odstavkov 5 in 6 tega zakona ali pa organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z odpadki obdavčljivega blaga ter izpolnjevanje vseh ali dela obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4 člena 34¹⁸(1) ter odstavkov 5 in 6 tega zakona, ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Da bi se omogočilo kolektivno upravljanje z odpadki iz blaga, ki je predmet davka, ter izpolnile obveznosti, določene v točkah 2, 3 in 4 člena 34¹⁸(1) ter v odstavkih 5 in 6 tega zakona, lahko proizvajalci in/ali uvozniki najpozneje do 1. decembra tekočega leta prvič pooblastijo organizacijo za izpolnjevanje teh obveznosti ali zamenjajo organizacijo, ki bo te obveznosti izvajala v njihovem imenu v naslednjem koledarskem letu, razen če blago, ki je predmet davka, v poslovne namene dajo na notranji trg Republike Litve po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki dajejo obdavčljivo blago na notranji trg Republike Litve za poslovne namene po 1. decembru, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v enem mesecu od datuma registracije v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc izdelkov, embalaže in odpadkov v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki lahko svoje dolžnosti v zvezi z organizacijo ravnanja z odpadki za isto obdavčljivo blago prenesejo na samo eno organizacijo. Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Za vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki v primerih iz točk 2 in 4 tega odstavka opravljanje svojih dolžnosti za tekoče leto zaupajo organizaciji po koncu prvega četrtertletja tekočega koledarskega leta, veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh dolžnosti, in sicer enotne stopnje ravnanja z odpadnim obdavčljivim blagom, zaveza glede ravni izpolnjevanja nalog ravnanja z odpadnim obdavčljivim blagom, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, postopek za nadomestilo izgub, če bi morali proizvajalci in/ali uvozniki zaradi neizpolnitve obveznosti organizacije glede ravnanja z odpadnim obdavčljivim blagom, ki jo določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, plačati davek na onesnaževanje okolja z odpadnimi proizvodi, vendar se lahko za preostanek tekočega leta ti pogoji razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje dolžnosti, ki so se od začetka tekočega leta uporabljale za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so organizaciji predhodno zaupali izpolnjevanje dolžnosti.“.

Oddelek 41. Sprememba člena 34¹⁹

Člen 34¹⁹ se spremeni in se glasi:

„Člen 34¹⁹. Dodatne zahteve za organizacijo kolektivnega ravnanja z odpadnimi obdavčljivimi proizvodi

1. Z namenom skupinskega organiziranja ravnanja z odpadki iz blaga, ki je predmet davka, lahko proizvajalci in/ali uvozniki ustanovijo organizacijo in/ali postanejo člani že ustanovljene organizacije, da ji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z odpadki iz blaga, ki je predmet davka, ter izpolnjevanje vseh ali dela obveznosti, določenih v točkah 2, 3, 4 člena 34¹⁸(1) ter odstavkov 5 in 6 tega zakona ali pa organizaciji na pogodbeni podlagi zaupajo organizacijo ravnanja z odpadki obdavčljivega blaga ter izpolnjevanje vseh ali dela obveznosti,

določenih v točkah 2, 3, 4 člena 34¹⁸(1) ter odstavkov 5 in 6 tega zakona, ne da bi postali člani organizacije. Pri dodelitvi nalog organizaciji je treba upoštevati naslednje zahteve:

1) Da bi se omogočilo kolektivno upravljanje z odpadki iz blaga, ki je predmet davka, ter izpolnile obveznosti, določene v točkah 2, 3 in 4 člena 34¹⁸(1) ter v odstavkih 5 in 6 tega zakona, lahko proizvajalci in/ali uvozniki najpozneje do 1. decembra tekočega leta prvič pooblastijo organizacijo za izpolnjevanje teh obveznosti ali zamenjajo organizacijo, ki bo te obveznosti izvajala v njihovem imenu v naslednjem koledarskem letu, razen če blago, ki je predmet davka, v poslovne namene dajo na notranji trg Republike Litve po 1. decembru.

2) Proizvajalci in/ali uvozniki, ki dajejo obdavčljivo blago na notranji trg Republike Litve za poslovne namene po 1. decembru, lahko naloge iz točke 1 tega odstavka prenesejo na organizacijo v enem mesecu od datuma registracije v enotnem informacijskem sistemu za vodenje evidenc izdelkov, embalaže in odpadkov v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje.

3) Proizvajalci in/ali uvozniki lahko svoje dolžnosti v zvezi z organizacijo ravnanja z odpadki za isto obdavčljivo blago prenesejo na samo eno organizacijo. Proizvajalci in/ali uvozniki, ki so izpolnjevanje svojih obveznosti zaupali eni organizaciji, v istem koledarskem letu ne smejo izpolnjevanja teh obveznosti zaupati drugi organizaciji, razen če je bilo dovoljenje, izdano tej organizaciji, začasno prekinjeno ali preklicano.

4) Ob začasni prekinitvi ali preklicu dovoljenja organizacije lahko proizvajalci in/ali uvozniki v roku enega meseca izpolnjevanje obveznosti, določenih za proizvajalce in/ali uvoznike v tekočem letu, prenesejo na drugo organizacijo.

5) Za vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki v primerih iz točk 2 in 4 tega odstavka po koncu prvega četrtertletja tekočega koledarskega leta prenesejo izpolnjevanje svojih obveznosti za tekoče leto na organizacijo, veljajo enotni pogoji za izpolnjevanje teh obveznosti, in sicer enotne stopnje ravnanja z odpadki obdavčljivega blaga, zaveza glede ravni izpolnjevanja nalog ravnanja z odpadki obdavčljivega blaga, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, postopek za nadomestilo izgub, če bi morali proizvajalci in/ali uvozniki zaradi neizpolnitve obveznosti organizacije pri izvajanju nalog ravnanja z odpadki obdavčljivega blaga, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, plačati davek na onesnaževanje okolja za odpadke proizvodov, vendar za preostanek tekočega leta, se ti lahko razlikujejo od pogojev za izpolnjevanje obveznosti, ki se od začetka tekočega leta uporabljajo za proizvajalce in/ali uvoznike, ki so izpolnjevanje obveznosti prej zaupali organizaciji.

2. Dovoljenje za organiziranje ravnanja z odpadki obdavčljivega blaga (v celoti ali delno) se lahko izda organizaciji, ki ji je bila zaupano organiziranje ravnanja z obdavčljivim blagom (v celoti ali delno) s strani njenih članov ali na pogodbeni podlagi s strani proizvajalcev

in/ali uvoznikov, ki določeno obdavčljivo blago dajo na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene in katerih skupni tržni delež, izračunan v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje na podlagi količine pnevmatik, danih na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene v obdobju poročanja, kot so to prijavili proizvajalci, uvozniki in člani, ni manjši od 10 odstotkov.

3. Da bi izpolnila obveznosti, ki jih v skladu s točkama 2 in 4 člena 34¹⁸(1) tega zakona nosijo proizvajalci in/ali uvozniki obdavčljivega blaga, mora organizacija:

1) skleniti pogodbe z zbiralci odpadnih obdavčljivih proizvodov, ki jih organizacija izbere v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za zbiranje, prevoz in pripravo za predelavo; in z osebami, odgovornimi za predelavo/recikliranje, in/ali izvozniki odpadnih obdavčljivih proizvodov, ki jih organizacija izbere v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, za predelavo zbranih odpadnih obdavčljivih proizvodov. Te pogodbe morajo določati postopek plačila za zbiranje, pripravo za predelavo in predelavo (recikliranje) odpadnega obdavčljivega blaga ter postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti;

2) skleniti pogodbe z vsemi občinami, z upravljavci občinskih sistemov ravnanja z odpadki ali s pravnimi osebami, ki so jih ustanovile občine in jim te zaupale upravljanje zbirnih mest za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, v zvezi s prevozom zbrane odpadne električne in elektronske opreme, ne da bi zaračunavale kakršne koli dodatne pristojbine in dajatve na zbirnih mestih za kosovne odpadke, ki so del občinskega sistema ravnanja z odpadki, organizacijo njihove predelave ter pokrivanje obratovalnih stroškov teh zbirnih mest, povezanih z zbiranjem odpadne električne in elektronske opreme, brez zaračunavanja dodatnih pristojbin in dajatev, financiranje v sorazmerju z deležem organizacije na trgu odpadne električne in elektronske opreme, izračunano v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje na podlagi količin električne in elektronske opreme, ki so jih prijavili proizvajalci in uvozniki gospodinjske električne in elektronske opreme, ki so organizaciji zaupali naloge iz odstavka 1 tega člena, in ki je bila v obdobju poročanja dana na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene. V pogodbah morajo biti določeni postopek za prevoz odpadnih pnevmatik motornih koles in osebnih avtomobilov iz lokacij za kosovno zbiranje odpadkov, ki so del sistema ravnanja s komunalnimi odpadki, ter za organizacijo predelave, postopek za delno financiranje stroškov delovanja teh lokacij, pravice, dolžnosti in odgovornosti strank v primeru neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti, in sicer obveznost organizacije, da organizira in predeluje odpadne pnevmatike motornih koles in osebnih avtomobilov sorazmerno z njenim deležem na trgu za pnevmatike motornih koles in osebnih avtomobilov, za financiranje operativnih stroškov lokacij za kosovno zbiranje odpadkov, ki spadajo v sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, v zvezi z zbiranjem odpadnih pnevmatik motornih koles in osebnih

avtomobilov brez zaračunavanja dodatnih pristojbin ali dajatev, obveznost občine ali, ki jo pooblasti občina, upravitelja sistema ravnanja s komunalnimi odpadki ali pravnega subjekta, ki ga ustanovijo občine, ki so zadolžene za ravnanje z odpadnimi pnevmatikami, ki spadajo v sistem ravnanja s komunalnimi odpadki, za lažji prevoz odpadnih pnevmatik motornih koles in osebnih avtomobilov, postopek za spremljanje izpolnjevanja pogodbenih obveznosti, postopek za predložitve in preučitev zahtevkov ter reševanje sporov, obdobje veljavnosti pogodbe, in pogoji ter postopek za njene spremembe ali prekinitev.

4. Organizacija sklone pogodbe o ravnanju z odpadnim obdavčljivim blagom iz odstavka 3(1) tega člena z upravljavci odpadkov, ki so v skladu s členom 34³¹(1) tega zakona pooblašteni za izdajanje dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnim obdavčljivim blagom.“

Oddelek 42. Razveljavitev člena 34²⁰

Člen 34²⁰ se razveljavi.

Oddelek 43. Sprememba člena 34²²

1. Člen 34²²(3) se spremeni in se glasi:

„3. Organizacija se ustanovi za izpolnjevanje obveznosti, ki jo proizvajalcem in uvoznikom nalagata ta zakon in zakon o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, da organizira ravnanje z odpadki, nastalimi pri uporabi ustreznih proizvodov (električne in elektronske opreme, vozil, olj, obdavčljivega blaga, pakiranih proizvodov), ki jih proizvajalci in uvozniki dajo na voljo na notranjem trgu Republike Litve za poslovne namene, in/ali da sodeluje pri organizaciji ravnanja s takimi odpadki v okviru sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, ter lahko izvaja le dejavnosti, potrebne za izpolnitev te obveznosti in drugih obveznosti, ki jih proizvajalcem in uvoznikom nalagata ta zakon in zakon o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (razen obveznosti registracije, vodenja evidenc proizvodov in embalaže ter predložitve računovodskih poročil o proizvodih in embalaži v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje).“

2. Člen 34²²(6) se spremeni in se glasi:

6. Organizacija izpolnjuje obveznosti pod enakimi pogoji za vse člane organizacije ter proizvajalce in uvoznike, ki so ji pogodbeno zaupali izpolnjevanje obveznosti, naloženih proizvajalcem in uvoznikom, kot je določeno v odstavku 3 tega člena (v nadaljnjem besedilu: „zastopniki“).“

3. Člen 34²²(7) se spremeni in se glasi:

„7. Samo proizvajalci in/ali uvozniki so lahko ustanovni člani, udeleženci (v nadaljnjem besedilu: „člani organizacije“) in zastopniki organizacije. Organizacija sprejme vse proizvajalce in/ali uvoznike, ki želijo postati njeni člani ali z njo skleniti pogodbo za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 3 tega člena za proizvajalce in/ali uvoznike, ki se zavežejo, da bodo izpolnjevali pogoje in določila, navedene v tej pogodbi.“

4. Člen 34²²(8) se spremeni in se glasi:

8. Proizvajalec in/ali uvoznik istih izdelkov, vključno z embalažo, ter iste vrste odpadnega blaga, ki je predmet davka, lahko v istem koledarskem letu organiziranje ravnanja z odpadki zaupa le eni organizaciji.“

5. V člen 34²² se doda naslednji odstavek 9¹:

„9¹. „Organizacija mora zastopniku, ki to želi in se strinja, da bo ohranjal zaupnost (da ne bo razkrival informacij tretjim osebam), omogočiti udeležbo na skupščini članov organizacije v vlogi opazovalca.“

6. Člen 34²²(10) se spremeni in se glasi:

„10. Organizacija mora najmanj 3 odstotke svojih prihodkov nameniti za osveščanje javnosti in zagotavljanje informacij o preprečevanju nastajanja odpadkov in ravnanju z njimi.“

Oddelek 44. Sprememba člena 34²²

1. Člen 34²²(8) se spremeni in se glasi:

8. Proizvajalec in/ali uvoznik istih proizvodov, vključno z embalažo, iste vrste obdavčljivega odpadnega blaga lahko organiziranje ravnanja z odpadki zaupa samo eni organizaciji v istem koledarskem letu. Ta omejitev ne velja, kadar je ravnanje z odpadki iz embalaže zaupano organizacijam, ki vzpostavljajo sisteme ločenega zbiranja, v okviru katerih se zbirajo le odpadki iz embalaže določenih izdelkov proizvajalcev in uvoznikov, ki so svoje obveznosti prenesli na te organizacije.“

2. Člen 34²²(12) se spremeni in se glasi:

12. V pogodbi iz odstavka 7 tega člena mora organizacija vključiti obveznost povračila škode članom organizacije in naročnikom za morebitne izgube, če bi morali plačati davek na onesnaževanje okolja za odpadke iz izdelkov ali embalaže zaradi neizpolnitve pogodbene obveznosti organizacije v skladu s to pogodbo, da izvaja naloge ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo je ta pooblastila.“

Člen 45. Sprememba člena 34²³

1. Člen 34²³(1) se spremeni in se glasi:

„1. Pravila o izdaji dovoljenj za organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov in embalaže odobri vlada.“

2. Člen 34²³(4) se spremeni in se glasi:

„4. Organ, pristojen za nadzor licenciranih dejavnosti, mora po posvetovanju z litovsko zbornico revizorjev vsako leto do 15. februarja odobriti pristojnosti in naloge za inšpekcijske preglede organizacij proizvajalcev in uvoznikov.“

Člen 46. Sprememba člena 34²⁴

1. Člen 34²⁴(6) se spremeni in se glasi:

„6) dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo (svetilke);“.

2. Člen 34²⁴(7) se spremeni in se glasi:

„7) dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo (oprema za uravnavanje temperature);“.

3. Člen 34²⁴(8) se spremeni in se glasi:

„8) dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo (zasloni, monitorji ter oprema, ki vsebuje zaslone s površino večjo od 100 cm²);“.

4. Točki 12 in 13 člena 34²⁴ se razveljavita.

5. V člen 34²⁴ se doda naslednja točka 14:

„14) dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadno embalažo določenih izdelkov. Takšno dovoljenje se izda za organizacijo sistema ločenega zbiranja odpadne embalaže določenih izdelkov.“

Člen 47. Sprememba člena 34²⁵

1. Točka 2(a) v členu 34²⁵(1) se spremeni tako, da se glasi:

„a) načrt za organizacijo dejavnosti ravnanja z odpadki, ki mora vključevati ukrepe in dejavnosti za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev in uvoznikov v skladu s tem zakonom, da organizirajo ravnanje z odpadki, ki nastajajo pri uporabi zadevnih izdelkov (električne in elektronske opreme, vozil, olj, obdavčljivega blaga, pakiranih izdelkov), ki so na notranjem trgu Republike Litve dani na voljo za poslovne namene, in/ali sodelovanje pri organizaciji ravnanja s takšnimi odpadki v sistemih ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, ter da se bodo izvajale naloge ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže, ki jih za proizvajalce in uvoznike določi vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, ter da bo zagotovljen razvoj infrastrukture, potrebne za ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže;“.

2. Člen 34²⁵(3) se spremeni in se glasi:

„3. Skupaj z dovoljenjem iz člena 34²⁴(9) tega zakona se lahko dovoljenja iz točk 1, 2 in/ali 3 člena 34²⁴ tega zakona izdajo imetniku dovoljenja, katerega člani dajejo na voljo na notranjem trgu Republike Litve ne le vozila, temveč tudi obdavčljive izdelke in/ali olja za poslovne namene.“

Člen 48. Sprememba člena 34²⁵

Določba člena 34²⁵(1) pred dvopičjem se spremeni tako, da se glasi:

„1. Dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže (v nadaljnjem besedilu: „dovoljenje“) se izda za dejavnosti organizacije ravnanja z zadevnimi odpadki iz izdelkov ali embalaže, ki se izvajajo v skladu z zahtevami za kolektivno organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, določenimi v členih 34², 34⁵, 34¹², 34¹⁶, 34¹⁹, 34²², 34³⁹ tega zakona in člena 10 Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ter ob predložitvi naslednjih dokumentov organu za izdajo dovoljenj:“.

Člen 49. Sprememba člena 34²⁶

1. Točka 2 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„2) organizirati ravnanje z odpadki iz izdelkov ali embalaže ter sodelovati pri organizaciji ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže, ki nastajajo v toku komunalnih odpadkov, v okviru sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine;“.

2. V člen 34²⁶(1) se doda naslednja točka 21:

„2¹) zagotoviti, da proizvajalci in uvozniki izpolnjujejo obveznosti glede ravnanja z odpadki iz izdelkov ali embalaže, ki jih določi vlada ali institucija, ki jo je ta pooblastila;“.

3. Točka 4 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„4) organu za nadzor dejavnosti, za katero je bilo izdano dovoljenje, skupaj s poročilom iz točke 3 tega odstavka predložiti poročilo o postopkih, dogovorjenih v skladu s formalnimi pogoji za operativni inšpekcijski pregled iz člena 34²³(4) tega zakona, ki ga pripravi neodvisni revizor v zvezi s skladnostjo dejavnosti imetnika dovoljenja, in to poročilo objaviti na spletnem mestu imetnika dovoljenja;“.

4. Točka 12 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„12) skleniti pogodbe iz člena 34⁵(3), člena 34¹⁶(3), člena 34¹⁹(2) in (3) tega zakona ter v skladu s postopkom, določenim v teh pogodbah, financirati ravnanje z odpadnimi vozili, baterijami in akumulatorji ter obdavčljivim blagom (razen baterij in akumulatorjev);“.

5. Točka 13 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„13) skleniti pogodbe iz člena 34¹²(3) tega zakona ter v skladu s postopkom, določenim v teh pogodbah, financirati ravnanje z odpadnimi olji, ki nimajo tržne vrednosti ali imajo negativno vrednost, ter povrniti stroške ravnanja s takšnimi odpadnimi olji;“.

6. Točka 15 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„15) skleniti pogodbe iz člena 10(4²) Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ter financirati ločevanje in ravnanje z odpadki, odloženimi v javnih sistemih zbiranja, ter z odpadki na javnih mestih v skladu s postopkom, določenim v teh pogodbah, in člena 10(5³) Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.“

Člen 50. Sprememba člena 34²⁶

1. Točka 6 člena 34²⁶(1) se razveljavi.

2. Točka 8 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„8) skleniti pogodbe o financiranju organizacije ravnanja z odpadki iz izdelkov in/ali pogodbe o organizaciji in financiranju ravnanja z odpadki iz embalaže, kot je določeno v členu 30(16) tega zakona, ter v skladu s postopkom, določenim v teh pogodbah in v členu 10(5) Zakona o ravnanju z embalažo in odpadki iz embalaže, financirati ravnanje z odpadki iz izdelkov ali odpadki iz embalaže, ki nastajajo v toku komunalnih odpadkov, v sistemih ravnanja s komunalnimi odpadki, ki jih organizirajo občine, ter vzdrževanje, obnovo in razvoj infrastrukture sistema ločenega zbiranja odpadne embalaže, ki nastaja v toku komunalnih odpadkov, v skladu z minimalnimi zahtevami za izvajanje storitev ločenega zbiranja in prevoza odpadne embalaže, ki nastaja v toku komunalnih odpadkov, določenimi v točki 2 člena 10(4) Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo;“.

3. Točka 12 člena 34²⁶(1) se spremeni tako, da se glasi:

„12) skleniti pogodbe iz člena 34⁵(4) in (5), člena 34¹⁶(3) in (4), člena 34¹⁹(3) in (4) tega zakona ter v skladu s postopkom, določenim v teh pogodbah, financirati ravnanje z odpadnimi vozili, baterijami in akumulatorji ter obdavčljivim blagom (razen baterij in akumulatorjev);“.

Člen 51. Sprememba člena 34²⁷

1. Člen 34²⁷(1) se spremeni in se glasi:

„1. Dovoljenje je treba obnoviti, če se spremenijo podatki imetnika dovoljenja, navedeni v dovoljenju, ali če informacije v dovoljenju v zvezi s proizvodi ali embalažo, za katere je bilo izdano dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadki, niso več v skladu z določbami pravnih aktov, ki urejajo organizacijo ravnanja z odpadki za takšne proizvode ali embalažo.“

2. V člen 34²⁷ se doda naslednji odstavek 2¹:

„2¹. Če se izkaže, da podatki, navedeni v dovoljenju v zvezi s proizvodi ali embalažo, za katere je bilo izdano dovoljenje za organizacijo ravnanja z odpadki, ne ustrezajo več določbam pravnih aktov, ki urejajo organizacijo ravnanja z odpadki za takšne proizvode ali embalažo, ali če je bilo na podlagi javno dostopnih podatkov ugotovljeno, da so se podatki imetnika dovoljenja spremenili, organ, pristojen za izdajo dovoljenj, o tem v treh delovnih dneh obvesti imetnika dovoljenja in v 20 delovnih dneh spremeni dovoljenje tako, da odraža najnovejše podatke imetnika dovoljenja in da so podatki v njem v skladu z zahtevami pravnih aktov, ki urejajo organizacijo ravnanja z odpadki iz proizvodov ali embalaže.“

Člen 52. Sprememba člena 34²⁸

1. Točka 3 člena 34²⁸(1) se spremeni tako, da se glasi:

„3) se izkaže, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje vsaj ene od zahtev, določenih za organizacije proizvajalcev in uvoznikov, ki na kolektivni osnovi organizirajo ravnanje z odpadki iz proizvodov ali embalaže, kakor je določeno v členu 34²(2) tega zakona ali v členu 10(3) Zakona o ravnanju z embalažo in odpadki iz embalaže.“

2. Člen 34²⁸(3) se spremeni in se glasi:

„3. Rok iz odstavka 2 tega člena je:

1) najmanj 5 delovnih dni in največ 20 delovnih dni od datuma prejema obvestila organa za izdajo dovoljenj o morebitni začasni prekinitvi veljavnosti dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: „obvestilo“), če se ugotovi, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje pogojev za dejavnost, za katero je bilo izdano dovoljenje, kot so določeni v členu 34²⁶(1), točki 3 in/ali točki 4 in/ali točki 5 in/ali točki 6 in/ali točki 7 tega člena, ali ob ugotovitvi kršitve iz odstavka 1 točke 2 tega člena;

2) najmanj en mesec in največ 3 mesece od datuma prejema obvestila organa, pristojnega za izdajo dovoljenja, če se ugotovi, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje pogojev za dejavnost, za katero je bilo izdano dovoljenje, kot so določeni v členu 34²⁶(1), točka 1 in/ali točka 8 in/ali točka 9 in/ali točka 10 in/ali točka 12 in/ali točka 13 in/ali točka 14 in/ali točka 15 tega člena, ali ob ugotovitvi kršitve iz odstavka 1 točke 3 tega člena;

3) najmanj 6 mesecev in največ 12 mesecev od datuma prejema obvestila s strani organa, pristojnega za izdajo dovoljenja, če se ugotovi, da imetnik dovoljenja ob koncu obdobja poročanja ne izpolnjuje pogojev za dejavnost, za katero je bilo izdano dovoljenje, kot so določeni v členu 34²⁶(1), točki 2 in/ali točki 2¹ ter/ali točki 11 tega zakona.“

3. Člen 34²⁸(4) se spremeni in se glasi:

„4. Če imetnik dovoljenja v roku, določenem v obvestilu, ne predloži dokumentov, ki dokazujejo, da okoliščine, navedene v obvestilu, ne obstajajo več in/ali da so bile kršitve, navedene v obvestilu, odpravljene, organ za izdajo dovoljenj najpozneje 5 delovnih dni po izteku

roka, določenega v obvestilu, sprejme odločbo o začasni prekinitvi veljavnosti dovoljenja (to ne velja v primerih iz odstavka 4¹ tega člena). V 3 delovnih dneh od sprejetja tega sklepa mora organ za izdajo dovoljenj o njem obvestiti imetnika dovoljenja, pri čemer navede razloge za ta sklep in določi rok, ki ne sme biti krajši od 10 delovnih dni od prejema obvestila organa za izdajo dovoljenj o sklepu, v katerem morajo biti, da se prekliče začasna prekinitve veljavnosti dovoljenja, odpravljene okoliščine, navedene v odločbi, ter predloženi dokumenti, ki dokazujejo, da okoliščine, navedene v odločbi, ne obstajajo več in/ali da so bile kršitve, navedene v odločbi, odpravljene.“

4. V člen 34²⁸ se doda naslednji odstavek 4¹:

„4¹. Po izteku roka, določenega v obvestilu, v katerem je treba odpraviti okoliščine in/ali kršitve, navedene v obvestilu, ter predložiti dokumente, ki to dokazujejo, se veljavnost dovoljenja začasno ne prekine, če imetnik dovoljenja v roku, ki ga določi organ za izdajo dovoljenj, predloži naslednje:

1) dokazilo, da je prenehal z dejanji, ki so privedla do okoliščin in/ali kršitev iz odstavka 1 tega člena, da je odpravil posledice takšnih dejanj in da je nadomestil kakršno koli škodo, za katero je bilo ugotovljeno, da je bila povzročena zaradi takih dejanj imetnika dovoljenja, če so take izgube nastale zaradi neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti imetnika dovoljenja, plačal kazni, ki so z zakonom predpisane za takšne kršitve, če so bile takšne kazni predpisane, ali

2) dokaz, da okoliščin in/ali kršitev iz odstavka 1 tega člena ni bilo mogoče odpraviti zaradi okoliščin, na katere imetnik dovoljenja ni imel vpliva, in kljub njegovim prizadevanjem.“

5. Člen 34²⁸(6) se spremeni in se glasi:

6. Zahteva, da se imetnika dovoljenja obvesti o nameri začasne prekinitve dovoljenja z določitvijo roka za odpravo pomanjkljivosti, ne velja, če takega roka ni mogoče določiti, ker bi to bilo v nasprotju z javnim interesom, zato je treba dovoljenje začasno prekiniti takoj.“

Člen 53. Sprememba člena 34²⁸

1. Točka 3 člena 34²⁸(1) se spremeni tako, da se glasi:

„3) se izkaže, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje vsaj ene od zahtev, določenih za organizacije proizvajalcev in uvoznikov, ki na kolektivni osnovi organizirajo ravnanje z odpadki iz proizvodov ali embalaže, kakor je določeno v členu 34²(2), členu 34⁵(2), členu 34¹⁹(2) tega zakona ali členu 10(3) Zakona o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.“

2. Točka 1 člena 34²⁸(3) se spremeni tako, da se glasi:

„1) najmanj 5 delovnih dni in največ 20 delovnih dni od datuma prejema obvestila organa za izdajo dovoljenj o morebitni začasni prekinitvi veljavnosti dovoljenja (v nadaljnjem besedilu:

„obvestilo“), če se ugotovi, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje pogojev za dejavnost, za katero je bilo izdano dovoljenje, kot so določeni v členu 34²⁶(1), točki 3 in/ali točki 4 in/ali točki 5 in/ali točki 7 tega člena, ali ob ugotovitvi kršitve iz točke 2 odstavka 1 tega člena;“.

Člen 54. Sprememba člena 34²⁹

V člen 34²⁹ se doda naslednji odstavek 3:

„3. Če je dovoljenje preklicano iz razlogov iz točke 3 ali 4 odstavka 1 tega člena, se lahko subjektu, kateremu je bilo dovoljenje preklicano, izda novo dovoljenja najmanj 6 mesecev po datumu preklica dovoljenja.“

Člen 55. Sprememba poglavja osem⁹

Vstavi se poglavje osem⁹, ki se glasi:

„POGLAVJE OSEM⁹

**UPORABA POGLAVJA OSEM¹, POGLAVJA OSEM², POGLAVJA OSEM³,
POGLAVJA OSEM⁴ IN POGLAVJA OSEM⁵**

Člen 34³⁰. Uporaba poglavja osem¹, osem², osem³, osem⁴ in osem⁵

1. Določbe poglavja osem¹ tega zakona se ne uporabljajo za:

1) električno in elektronsko opremo, ki je potrebna za zaščito nacionalne varnosti in obrambnih interesov, vključno z orožjem, strelivom in vojnimi predmeti, namenjenimi za vojaške namene;

2) električno in elektronsko opremo, ki je posebej zasnovana in nameščena kot del druge vrste opreme, za katero ne veljajo določbe poglavja osem¹ tega zakona, in ki lahko deluje le kot del te opreme;

3) žarnice z žarilno nitko;

4) opremo, namenjeno za pošiljanje v vesolje;

5) veliko stacionarno industrijsko opremo;

6) velike stacionarne naprave, razen opreme, ki je sicer vključena v te naprave, vendar ni izključno zasnovana in nameščena kot del teh naprav;

7) vozila, namenjena prevozu potnikov in blaga, razen električnih dvokolesnih vozil neodobrenega tipa;

8) necestne premične stroje, ki so na voljo izključno za profesionalno uporabo;

9) opremo, ki je posebej zasnovana izključno za raziskave in eksperimentalni razvoj ter se dobavlja izključno med podjetji ali med podjetji ter znanstvenimi in raziskovalnimi ustanovami;

10) medicinske pripomočke ter *in vitro* diagnostične medicinske pripomočke, če se predvideva, da bodo ti pripomočki pred koncem življenjske dobe okuženi, ter aktivne medicinske pripomočke za vsaditev.

2. Določbe poglavja osem⁴ tega zakona se ne uporabljajo za:

1) baterije in akumulatorje, ki se uporabljajo v opremi, orožju, strelivu in vojaški opremi v zvezi z zaščito nacionalne varnosti in obrambnih interesov (razen proizvodov, ki niso namenjeni za vojaške namene);

2) baterije in akumulatorje, ki se uporabljajo v opremi, namenjeni za vesoljske polete.

3. Določbe poglavij osem², osem³ in osem⁵ tega zakona se ne uporabljajo za vozila, olja in obdavčljivo blago (razen baterij in akumulatorjev), namenjeno za nacionalno obrambo, proizvedeno na ozemlju Republike Litve ali uvoženo na ozemlje Republike Litve s strani javnih organov za lastno uporabo ali preneseno na druge javne organe. Z odpadki, ki jih javni organi

ustvarijo z uporabo navedenih izdelkov, se ravna v skladu s postopkom, določenim v členu 4(1) tega zakona.“

Člen 56. Sprememba člena 34³¹

1. Člen 34³¹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Dokumente, ki potrjujejo ravnanje z odpadnimi proizvodi in/ali odpadno embalažo, lahko izdajo upravljavci odpadne električne in elektronske opreme, ki so v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, vključeni na seznam upravljavcev odpadkov, pooblaščenih za izdajo dokumentov, ki potrjujejo ravnanje z odpadnimi proizvodi in/ali odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu tega člena: „seznam upravljavcev odpadkov“), ki ob upoštevanju izvedenih dejavnosti ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo ter vrst odpadne električne in elektronske opreme, s katero se ravna, izpolnjujejo in uporabljajo ustrezne evropske standarde, ter osebe, odgovorne za predelavo odpadkov, izvozniki, zbiralci in/ali upravljavci odpadkov iz odpadnih proizvodov in/ali embalaže, ki zbrane mešane komunalne odpadke obdelajo z ločevanjem odpadnih proizvodov in/ali embalaže z namenom recikliranja in/ali druge predelave ter izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 4, 5, 6 in 7 tega člena. Seznam upravljavcev odpadkov vključuje upravljavce z odpadno električno in elektronsko opremo ter osebe, odgovorne za predelavo odpadkov, izvoznike, zbiralce in/ali upravljavce odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže, ki obdelujejo zbrane mešane komunalne odpadke tako, da ločujejo odpadke iz izdelkov in/ali embalaže z namenom recikliranja in/ali druge predelave, ter izdajajo dokumente, ki potrjujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje. Nepooblaščenno izdajanje dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadnimi proizvodi in/ali embalažo, je prepovedano.“

2. V člen 34³¹(2) se doda naslednja točka 9:

„9) količina odpadne električne in elektronske opreme, izvožene osebi, pristojni za predelavo odpadkov, ki ni uvedla evropskega standarda za izvajanje takšnih dejavnosti predelave odpadne električne in elektronske opreme.“

3. Člen 34³¹(4) se spremeni in se glasi:

„4. Osebe, pristojne za predelavo odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže, ki imajo poleg drugih zahtev za dejavnosti predelave odpadkov, določenih v tem zakonu, pravico izdajati dokumente, ki dokazujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, ter so vpisane na seznam upravljavcev odpadkov.

1) če imetnik odpadkov reciklira odpadno električno in elektronsko opremo ali izvaja predobdelavo takšnih odpadkov – upošteva in uporablja evropske standarde, ki veljajo za recikliranje ali predobdelavo določenih vrst odpadne električne in elektronske opreme, in, kadar

osebe, odgovorne za predelavo odpadne električne in elektronske opreme, izvajajo predobdelavo takšnih odpadkov, same pa ne reciklirajo materialov ali sestavnih delov odpadne električne in elektronske opreme – v okviru pogodb, sklenjenih za pošiljanje materialov ali sestavnih delov odpadne električne in elektronske opreme v druge države članice za recikliranje, posreduje sestavne materiale ali sestavne dele odpadne električne in elektronske opreme zakonito delujočim upravljavcem odpadkov, ki te odpadke prevažajo v namene recikliranja k zakonito delujočim podjetjem za recikliranje odpadkov v drugi državi članici, ki so uvedla evropski standard za izvajanje takšnih dejavnosti recikliranja odpadne električne in elektronske opreme;

2) če oseba, odgovorna za predelavo, reciklira, predeluje odpadke iz izdelkov, ki niso električna in elektronska oprema, in/ali odpadno embalažo za pridobivanje energije ali izvaja predobdelavo odpadkov iz drugih izdelkov – mora izpolnjevati naslednje zahteve:

a) reciklirati odpadne proizvode in/ali odpadno embalažo ali predelovati odpadno olje, pnevmatike in/ali odpadno embalažo za energetske predelavo ali pripraviti odpadne proizvode za ponovno uporabo z uporabo najboljših razpoložljivih proizvodnih tehnik ravnanja z odpadki, kot jih je določil minister za okolje, tj. najučinkovitejših tehnologij ravnanja z odpadki, razvitih v tem sektorju, ki ne škodujejo javnemu zdravju in okolju ali, kadar se takšnim vplivom ni mogoče izogniti, čim manj vplivajo na javno zdravje in okolje;

b) kadar se pri predelavi odpadkov iz izdelkov ali embalaže v skladu z zahtevami mednarodnih in/ali nacionalnih standardov s pomočjo tehnološkega postopka proizvede izdelek, za katerega obstaja povpraševanje ali trg, ki se na splošno uporablja za določene namene in je opredeljen s tarifno šifro v skladu z različico Kombinirane nomenklature, odobreno z Uredbo Komisije ([EU](#)) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010, kakor je bila spremenjena;

c) imeti na svojem ozemlju, kjer se reciklirajo odpadki iz izdelkov in/ali embalaže ali kjer se odpadna olja, odpadne pnevmatike in/ali odpadna embalaža predelujejo za pridobivanje energije, ali kjer se odpadki iz izdelkov pripravijo za predelavo, tehtalno napravo, ki je meroslovno preverjena in ima veljavno potrdilo o meroslovnem preverjanju (v nadaljevanju tega člena: „tehtalna naprava“);

d) izvajati predobdelavo odpadkov iz proizvodov ter reciklirati ali predelovati njihove sestavne materiale ali dele za pridobivanje energije, in/ali izvajati predobdelavo odpadkov iz izdelkov ter njihove sestavne materiale ali dele prenesti upravljavcem odpadkov, ki zakonito delujejo v drugih državah članicah na podlagi pogodb o recikliranju takih materialov ali sestavnih delov ali o njihovem izvozu za recikliranje, ki takšne odpadke reciklirajo ali jih izvozijo za recikliranje v druge države članice in ki lahko potrdijo, da je bil izdelek proizveden iz teh odpadkov, kakor je določeno v točki 2(b) tega odstavka, ali v okviru pogodb o pridobivanju sestavnih materialov ali delov odpadnih izdelkov za pridobivanje energije prenesti sestavne

materiale ali dele odpadnih izdelkov, ki niso primerni za recikliranje, zakonito delujočim upravljavcem odpadkov, ki te odpadke uporabijo za pridobivanje energije ali jih izvozijo v druge države članice za pridobivanje energije;

e) pripravljati za predelavo in predelovati odpadke iz proizvodnje z učinkovitostjo, ki ni manjša od tiste, ki jo določi vlada ali institucija, ki jo je ta pooblastila.

4. Člen 34³¹(5) se spremeni in se glasi:

5. Tisti izvozniki odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže, ki poleg drugih zahtev za dejavnosti izvoza odpadkov, določenih v tem zakonu, imajo pravico izdajati dokumente, ki dokazujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, in so vpisani v seznam upravljavcev odpadkov:

1) če upravljavec z odpadki izvaža odpadno električno in elektronsko opremo v druge države članice – upošteva in uporablja evropske standarde, ki veljajo za izvoz določenih vrst odpadne električne in elektronske opreme, ter izvaža odpadno električno in elektronsko opremo za recikliranje podjetjem za recikliranje odpadkov, ki zakonito delujejo v drugi državi članici, v skladu s pogodbami, sklenjenimi za recikliranje zadevne vrste odpadne električne in elektronske opreme; ki so uvedle evropski standard za izvajanje takšnih dejavnosti recikliranja odpadne električne in elektronske opreme;

2) kadar upravljavec z odpadki izvaža odpadke iz izdelkov, ki niso električna in elektronska oprema, in/ali odpadke iz embalaže v druge države članice, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

a) ima pravico izvažati proizvode in/ali odpadno embalažo v skladu z zahtevami iz Uredbe [\(ES\) št. 1013/2006](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov, kakor je bila spremenjena;

b) izvaja predobdelavo odpadkov iz izdelkov in jih izvaža v druge države članice za recikliranje sestavnih materialov ali njihovih delov, ali pa za namene pridobivanja energije izvaža v druge države članice sestavne materiale ali dele odpadkov iz izdelkov, ki niso primerni za recikliranje, ali izvaža v druge države članice neobdelane odpadke iz izdelkov za recikliranje, ali izvaža za namene pridobivanja energije odpadno embalažo v druge države članice za recikliranje, ali izvaža odpadna olja, pnevmatike in/ali odpadno embalažo, ki ni primerna za recikliranje, v druge države članice;

c) ima sklenjeno pogodbo o recikliranju ali predelavi zadevnih izdelkov in/ali embalaže za namene pridobivanja energije z upravljavcem odpadkov, ki bo te odpadke recikliral ali predelal v državah članicah za namene pridobivanja energije (v nadaljnjem besedilu: „prejemnik“), v kateri so navedeni ime in oznaka (oznake) izdelka in/ali odpadne embalaže, ki jih prejemnik reciklira ali predeluje za pridobivanje energije, način recikliranja ali predelave

izdelka in/ali odpadne embalaže za namene pridobivanja energije ter obdobje veljavnosti pogodbe;

d) ima dokumentacijo, ki dokazuje, da ima prejemnik pravico in zadostno zmogljivost za recikliranje ali predelavo uvoženih odpadkov za namene pridobivanja energije v skladu z zahtevami, določenimi v okoljskih pravnih aktih Evropske unije in/ali Republike Litve;

e) ima na območju, kjer se odpadki iz proizvodov in/ali embalaže skladiščijo in pripravljajo za izvoz, tehtalno napravo, ali pa ima sklenjeno pogodbo o storitvah tehtanja z uporabo takšne naprave s podjetjem, ki te storitve opravlja.“

5. Člen 34³¹(6) se spremeni in se glasi:

6. Tisti zbiralci odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže, ki imajo poleg drugih zahtev za dejavnosti zbiranja odpadkov, določenih v tem zakonu, pravico izdajati dokumente, ki dokazujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, in so vpisani na seznam upravljavcev z odpadki:

1) če zbiralec odpadkov zbira odpadno električno in elektronsko opremo – izpolnjuje in uporablja evropske standarde, ki se uporabljajo za zbiranje določenih vrst odpadne električne in elektronske opreme ter zbira odpadno električno in elektronsko opremo, ki se uporablja v gospodinjstvih v okviru sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki in sistemov dodatnega sistema zbiranja odpadkov v skladu s pogodbami, sklenjenimi v skladu s postopkom, ki ga določajo pravni akti, s tistimi občinami, na ozemlju katerih se zbirajo takšni odpadki, ali pravnimi subjekti, ki jih ti organi ustanovijo in pooblastijo za upravljanje sistemov ravnanja s komunalnimi odpadki;

2) če podjetje za zbiranje odpadkov zbira odpadke iz izdelkov, ki niso električna in elektronska oprema, in/ali odpadno embalažo – izpolnjuje naslednje zahteve:

a) ima sklenjene pogodbe, v skladu s postopkom, določenim v pravnih aktih, s tistimi občinami (ali pravnimi osebami, ki so jih te ustanovile in jim je zaupano upravljanje sistemov ravnanja z občinskimi odpadki), v katerih organiziranih sistemih ravnanja z občinskimi odpadki in dopolnilnih sistemih zbiranja odpadkov zbira odpadno embalažo;

b) razvršča zbrane odpadke iz izdelkov in/ali embalaže tako, da loči odpadke iz izdelkov in/ali embalaže, primerne za recikliranje, ter te odpadke sam reciklira, če ima dovoljenje za recikliranje takih odpadkov, ali jih izvozi v druge države članice za recikliranje, če ima dovoljenje za izvoz takih odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže, ter po razvrščanju predeluje odpadke iz izdelkov in/ali embalaže, ki niso primerni za recikliranje, za namene pridobivanja energije sam, če je pooblaščen za predelavo takšnih odpadkov za namene pridobivanja energije, ali jih izvozi v druge države članice za namene pridobivanja energije, če je pooblaščen za izvoz takšnih odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže;

c) v skladu s sklenjenimi pogodbami prenese zbrane odpadke iz izdelkov in/ali embalaže upravljavcem z odpadki, ki te odpadke razvrstijo tako, da ločijo odpadke, primerne za recikliranje, in jih bodisi sami reciklirajo bodisi jih prenesejo izvoznikom odpadkov, ki te odpadke izvozijo v druge države članice za recikliranje, in ki sami predelujejo odpadke iz izdelkov in/ali embalaže, ki so bili razvrščeni kot neprimerni za recikliranje, za namene pridobivanja energije ali jih predajo izvoznikom odpadkov, ki te odpadke prevažajo v druge države članice za namene pridobivanja energije;

d) zbrane proizvode in/ali odpadno embalažo v skladu s sklenjenimi pogodbami prenese izvajalcem recikliranja ali izvoznikom odpadnih proizvodov in/ali embalaže, ki te proizvode in/ali odpadno embalažo prevažajo v druge države članice za recikliranje;

e) ima na območju, kjer se odpadki iz proizvodov in/ali embalaže skladiščijo in pripravljajo za predelavo, tehtalno napravo, ali pa ima sklenjeno pogodbo o storitvah tehtanja z uporabo takšne naprave s podjetjem, ki te storitve opravlja.“

6. Člen 34³¹(7) se spremeni in se glasi:

„7. Tisti upravljavci odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže, ki obdelujejo zbrane mešane komunalne odpadke ter ločujejo odpadke iz izdelkov in/ali embalaže za namene recikliranja in/ali predelave v energijo in ki poleg drugih zahtev za dejavnosti zbiranja odpadkov, določenih v tem zakonu, upoštevajo in uporabljajo evropske standarde, ki veljajo za predobdelavo nekaterih vrst odpadne električne in elektronske opreme, imajo pravico izdajati dokumente, ki dokazujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, ter so vpisani na seznam upravljavcev z odpadki, pod pogojem, da se odpadna električna in elektronska oprema loči med obdelavo mešanih komunalnih odpadkov in da izpolnjujejo naslednje zahteve:

1) imajo sklenjene pogodbe v skladu s postopkom, določenim v pravnih aktih, s tistimi občinami (ali pravnimi osebami, ki so jih te ustanovile in jim je zaupano upravljanje sistemov ravnanja z komunalnimi odpadki), v katerih organiziranih sistemih ravnanja z komunalnimi odpadki se zbirajo mešani komunalni odpadki, iz katerih se med predelavo ločujejo odpadki iz izdelkov in/ali embalaže;

2) odpadke iz proizvodov in/ali embalaže, ločene med obdelavo mešanih komunalnih odpadkov:

a) sami reciklirajo, če imajo dovoljenje za recikliranje takšnih odpadkov, ali jih izvozijo v druge države članice za recikliranje, če imajo dovoljenje za izvoz takšnih proizvodov in/ali odpadne embalaže, ter iz proizvodov in/ali embalaže, ki niso primerni za recikliranje, pridobijo surovine, ki jih po obdelavi sami izkoristijo za pridobivanje energije, če imajo dovoljenje za izkoriščanje takšnih odpadkov za pridobivanje energije, ali jih izvozijo v druge države članice za

pridobivanje energije, če imajo dovoljenje za izvoz takšnih odpadkov iz izdelkov in/ali embalaže;

b) v skladu s sklenjenimi pogodbami predajo odpadke izvozniku, ki jih po obdelavi ločenega proizvoda in/ali odpadne embalaže prepelje v druge države članice za recikliranje;

c) med predelavo morajo odpadke iz proizvodov in/ali embalaže, ki so bili razvrščeni kot neprimerni za recikliranje, v skladu s sklenjenimi pogodbami predati upravljavcu odpadkov, ki te odpadke predeluje za namene pridobivanja energije, ali izvozniku odpadkov, ki te odpadke prevaža v druge države članice za namene pridobivanja energije;

3) imeti na območju, kjer se obdelujejo komunalni odpadki, tehtalno napravo za ločevanje proizvodnih in/ali embalažnih odpadkov z namenom recikliranja in/ali pridobivanja energije ali skleniti pogodbo o storitvah tehtanja z uporabo tehtalne naprave s podjetjem, ki te storitve opravlja.“

Člen 57. Sprememba člena 34³²

1. Točka 5 člena 34³²(1) se spremeni tako, da se glasi:

„5) krije stroške sortiranja, zbiranja, prevoza in obdelave odpadkov iz tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtri, ki se prodajajo za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki, iz točke 2 in 3 tega odstavka, ki se zavržejo v javne sisteme zbiranja, vključno s stroški določanja referenčnih števil iz šestega odstavka tega člena, ter stroške organizacije in zagotavljanja izobraževanja in obveščanja javnosti iz točke 4 tega odstavka;“.

2. Člen 34³²(4) se spremeni in se glasi:

„4. Sredstva za plačilo stroškov iz točke 5 odstavka 1 tega člena se plačajo v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, proizvajalci in uvozniki tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtrov, ki se prodajajo za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki, instituciji, ki jo pooblasti minister za okolje, izračuna pa jih in razporedi med občine institucija, ki jo pooblasti minister za okolje, v rokih, ki jih določi minister za okolje. Proizvajalci in/ali uvozniki tobačnih izdelkov s filtri ter/ali filtrov, ki se prodajajo za uporabo s tobačnimi izdelki, krijejo stroške storitev iz točk 2 in 3 odstavka 1 tega člena v zvezi z dejavnostmi, ki jih izvajajo občine, pri čemer ti stroški ne smejo presegati zneska, potrebnega za stroškovno učinkovito izvajanje teh storitev; sredstva se izračunajo in dodelijo v skladu z načelom preglednosti.“

3. V člen 34³² se doda naslednji odstavek 5:

5. Proizvajalci in/ali uvozniki tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtrov, ki se prodajajo za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki, financirajo stroške iz točk 2 in 3 odstavka 1 tega člena za preteklo koledarsko leto sorazmerno s težo takšnih odpadkov, odloženih v javnih sistemih zbiranja, in težo odvrženih odpadkov ter sorazmerno s svojim tržnim deležem, ki se, v

skladu s postopkom, ki ga določi organ, pooblaščen s strani vlade, izračuna organ, pooblaščen s strani ministra za okolje, na podlagi količine tobačnih izdelkov s filtri, danih na trg Republike Litve, in/ali količine filtrov, prodanih za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki, ki jih je proizvajalec in/ali uvoznik prijavil v obdobju poročanja.“

4. V člen 34³² se doda naslednji odstavek 6:

6. Izračun mase odpadkov iz tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtrov, ki se prodajajo za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki in so odvrženi v javnih sistemih zbiranja odpadkov, ter mase smeti, na podlagi katerih se določi financiranje iz odstavka 4 tega člena, temelji na referenčnih številkah, ki jih določi minister za okolje na podlagi raziskav, izvedenih v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, in ki opredeljujejo količino tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtrov, prodanih za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki:

1) ki se uživajo na javnih mestih (javnih plažah, vodnih površinah in njihovih obalah, v gozdovih, parkih, vrtnih trgih, na odprtih prostorih, postajališčih javnega prevoza, obcestnih pasovih in podobnih lokacijah, ki jih upravlja občina) izmed vseh izdelkov, danih na trg Republike Litve;

2) porabljenimi na javnih mestih (javne plaže, vodna telesa in njihove obale, gozdovi, parki, vrtovi, odprti prostori, postajališča javnega prevoza, obcestni pasovi in podobne lokacije, ki jih upravlja občina) ter odloženi v javnih sistemih za zbiranje odpadkov (količina odpadkov, odloženih v javnih sistemih za zbiranje odpadkov);

3) porabljenimi na javnih mestih (javne plaže, vodna telesa in njihove obale, gozdovi, parki, vrtni trgi, odprti prostori, postajališča javnega prevoza, obcestne površine in podobne lokacije, ki jih upravlja občina) in nepravilno odstranjenih (količina ustvarjenih odpadkov).“

5. V člen 34³² se doda naslednji odstavek 7:

„7. Referenčne številke iz odstavka 6 tega člena pri izračunu teže odpadkov iz tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtrov, ki se prodajajo za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki, zavrženimi v javnih sistemih zbiranja, in teže odpadkov, na podlagi katere se določi financiranje iz odstavka 4 tega člena, določi minister za okolje za obdobje treh koledarskih let najpozneje do konca tekočega obdobja treh koledarskih let.“

Člen 58. Razveljavitev členov 34³³ in 34³⁴

Člena 34³³ in 34³⁴ se razglasita za nična in neveljavna.

Člen 59. Sprememba člena 34³⁵

1. Točka 4 člena 34³⁵(1) se spremeni tako, da se glasi:

„4) krijejo stroške ločevanja, zbiranja, prevoza in obdelave odpadkov iz vlažnih robčkov in/ali balonov iz točke 2 tega odstavka, vključno s stroški določitve referenčnih številke iz odstavka 6 tega člena, ter stroške organizacije in izvajanja izobraževanja in obveščanja javnosti iz točke 3 tega odstavka;“.

2. Člen 34³⁵(4) se spremeni in se glasi:

„4. Sredstva za plačilo stroškov iz točke 4 odstavka 1 tega člena proizvajalci in uvozniki vlažilnih robčkov in/ali balonov plačajo v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, instituciji, ki jo pooblasti minister za okolje, ter jih izračuna in razdeli občinam institucija, ki jo pooblasti minister za okolje, v rokih, ki jih določi minister za okolje. Proizvajalci in/ali uvozniki vlažnih robčkov in/ali balonov krijejo stroške storitev iz točk 2 in 3 odstavka 1 tega člena v zvezi z dejavnostmi, ki jih izvajajo občine, pri čemer ti stroški ne smejo presegati zneska, potrebnega za stroškovno učinkovito izvajanje teh storitev; sredstva se izračunajo in dodelijo v skladu z načelom preglednosti.“

3. V člen 34³⁵ se doda naslednji odstavek 5:

5. Proizvajalci in/ali uvozniki vlažnih robčkov in/ali balonov financirajo stroške iz točke 2 odstavka 1 tega člena za preteklo koledarsko leto sorazmerno s težo takšnih odpadkov in sorazmerno s svojim tržnim deležem, ki ga, v skladu s postopkom, ki ga določi organ, pooblaščen s strani vlade, izračuna organ, pooblaščen s strani ministra za okolje, na podlagi količine vlažnih robčkov in/ali balonov, danih na trg Republike Litve in prijavljenih s strani proizvajalca in/ali uvoznika v obdobju poročanja.“

4. V člen 34³⁵ se doda naslednji odstavek 6:

6. Pri izračunu teže odpadkov iz vlažnih robčkov in/ali balonov, na podlagi katerega se določi financiranje iz odstavka 4 tega člena, minister za okolje uporabi referenčne vrednosti, ki jih določi minister za okolje na podlagi študij, izvedenih v skladu s postopkom, ki ga določi minister za okolje, in ki opredeljujejo število vlažnih robčkov in/ali balonov:

1) ki se uživajo na javnih mestih (javnih plažah, vodnih površinah in njihovih obalah, v gozdovih, parkih, vrtnih trgih, na odprtih prostorih, postajališčih javnega prevoza, obcestnih pasovih in podobnih lokacijah, ki jih upravlja občina) izmed vseh izdelkov, danih na trg Republike Litve;

2) porabljenimi na javnih mestih (javne plaže, vodna telesa in njihove obale, gozdovi, parki, vrtni trgi, odprti prostori, postajališča javnega prevoza, obcestne površine in podobne lokacije, ki jih upravlja občina) in nepravilno odstranjenih (količina ustvarjenih odpadkov).“

5. V člen 34³⁵ se doda naslednji odstavek 7:

„7. Referenčne številke iz odstavka 6 tega člena pri izračunu teže odpadkov iz vlažilnih robčkov in/ali balonov, na podlagi katerih se določi financiranje iz odstavka 4 tega člena, določi

minister za okolje za obdobje treh koledarskih let najpozneje do konca tekočega obdobja treh koledarskih let.“

Člen 60. Razveljavitev členov 34³⁶ ter 34³⁷

Člena 34³⁶ in 34³⁷ se razglasita za nična in neveljavna.

Člen 61. Sprememba člena 35

1. Člen 35(2) se spremeni:

2. Škodo, ki nastane zaradi neorganiziranega ali neustreznega organiziranega ravnanja z komunalnimi odpadki in drugimi gospodinjskimi odpadki, odpadki na javnih površinah ter odpadki, katerih imetnika ni mogoče ugotoviti ali ki nimajo imetnika, se nadomesti iz proračuna zadevne občine.“

2. V členu 35 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Ob prejemu obvestila o denarni kazni, ki jo je Evropska komisija naložila Republiki Litvi zaradi neizpolnitve ciljev, določenih v točkah (c), (d) in (e) člena 11(2) in/ali (5) Direktive [2008/98/ES](#) v določenem koledarskem letu (v nadaljevanju tega odstavka: „denarna kazen“), občina, ki ni izpolnila količinskih ciljev, določenih za to občino v Nacionalnem načrtu za preprečevanje in ravnanje z odpadki (v nadaljnjem besedilu: NWPMP), ki ga je odobrila vlada za ločeno zbiranje in recikliranje komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu v tem odstavku: „komunalni količinski cilji“), prispeva k plačilu denarne kazni. Znesek prispevkov posamezne občine (v nadaljevanju: „AC“) izračuna Ministrstvo za okolje po naslednji formuli: $AC = (\text{količina denarne kazni}) \times (\text{količina odpadkov, ki ne dosega kvantitativnih ciljev občine za zadevno koledarsko leto, za katero je bila naložena denarna kazen}) / (\text{skupna količina odpadkov za vse občine, ki ne izpolnjujejo svojih kvantitativnih ciljev, kar je manj od kvantitativnih ciljev, določenih v NWPMP za tiste občine v zadevnem koledarskem letu, za katere je naložena denarna kazen}) \times 0,8$.“

Člen 62. Sprememba člena 35¹

Člen 35¹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Členi 7, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁵, 34⁶, 34⁷, 34⁸, 34⁹, 34¹², 34¹³, 34¹⁵, 34¹⁶, 34¹⁷, 34¹⁸, 34¹⁹, 34²⁰, 34²³, 34²⁵, 34²⁷, 34²⁸, 34²⁹, 34³¹, 34³², 34³⁵, 34³⁸, 34³⁹ in 34⁴⁰ tega zakona določajo postopke v zvezi z registracijo, vodenjem evidenc, poročanjem, izdajo dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, predložitvijo bančne garancije in/ali pogodbe o zavarovanju poročstva ter izdajo dovoljenja za organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov in/ali

embalaže, se izvajajo z uporabo Enotnega informacijskega sistema za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih.“

Člen 63. Sprememba člena 35¹

Člen 35¹(1) se spremeni in se glasi:

„1. Členi 7, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁵, 34⁷, 34⁸, 34⁹, 34¹², 34¹³, 34¹⁵, 34¹⁶, 34¹⁷, 34¹⁸, 34¹⁹, 34²³, 34²⁵, 34²⁷, 34²⁸, 34²⁹, 34³¹, 34³², 34³⁵, 34³⁸, 34³⁹ in 34⁴⁰ tega zakona določajo postopke v zvezi z registracijo, vodenjem evidenc, poročanjem, izdajo dokumentov, ki dokazujejo ravnanje z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, predložitvijo bančne garancije in/ali pogodbe o zavarovanju poročstva ter izdajo dovoljenja za organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov in/ali embalaže, se izvajajo z uporabo Enotnega informacijskega sistema za vodenje evidenc o izdelkih, embalaži in odpadkih.“

Člen 64. Začetek veljavnosti, izvajanje in uporaba zakona

1. Člen 11(32), člen 46(4), člen 48, člen 49(4) in (5) ter členi 57, 58, 59 in 60 tega zakona začnejo veljati 31. decembra 2025.

2. Člen 11(29), člen 24, člen 26(3), (5) in (6), člen 27, člen 28(2), (3), (5) in (6), člena 30 in 31, člen 35(3), člen 36(2), členi 39, 41, 42 in 44, člen 46(1), (2), (3) in (5) ter členi 50, 53 in 63 tega zakona začnejo veljati 1. januarja 2026.

3. Člen 6(1) tega zakona začne veljati 1. aprila 2026.

4. Člen 2(3), člen 25(3) in člen 56 tega zakona začnejo veljati 1. maja 2026.

5. Člena 4 in 7, člen 11(1), (2), (4), (5), (6), (9), (10), (11), (12), (13), (14), (15), (16), (17), (18), (20), (22), (24), (25), (26), (27), (30) in (31), člen 12(2) in (3) ter členi 15, 16, 18, 20 in 21 tega zakona začnejo veljati 1. junija 2026.

6. Člen 13 tega zakona začne veljati 1. julija 2026.

7. Člena 11(19) in (23) tega zakona začneta veljati 1. septembra 2026.

8. Člen 32(3) in (4), člen 35(1) in (2), člen 36(1), člen 37 ter člen 61(2) tega zakona začnejo veljati 1. januarja 2027.

9. Nacionalni svet za reguliranje energetike mora do 31. maja 2026 sprejeti izvedbeni pravni akt iz člena 31²(2) Zakona o ravnanju z odpadki Republike Litve, kakor je določeno v členu 20 tega zakona.

10. Vlada Republike Litve ali institucija, ki jo ta pooblasti, mora do 31. decembra 2025 sprejeti izvedbeni pravni akt iz člena 34⁴(1), točka 7, Zakona o ravnanju z odpadki, kakor je določeno v členu 28(2) tega zakona.

11. Vlada do 30. junija 2026 sprejme izvedbeni pravni akt iz člena 30²(3) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 13 tega zakona.

12. Vlada ali institucija, ki jo ta pooblasti, mora do 31. decembra 2026 sprejeti izvedbeni pravni akt iz člena 34⁷(1), točka 5, Zakona o ravnanju z odpadki, kakor je določeno v členu 32(3) tega zakona.

13. Minister za okolje do 31. oktobra 2025 sprejme izvedbene pravne akte iz člena 34³²(4), (5) in (6) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 57(2), (3) in (4) tega zakona ter členu 59(2), (3) in (4) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 34³⁵(4), (5) in (6) tega zakona.

14. Minister za okolje mora do 31. decembra 2025 sprejeti izvedbeni pravni akt iz člena 34¹⁸(13) Zakona o ravnanju z odpadki, kakor je določeno v členu 39(4) tega zakona.

15. Minister za okolje mora do 31. marca 2026 sprejeti izvedbene pravne akte iz člena 7(1) Zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 6(1) in (2) do dvopičja ter v točki 3 odstavka 1 tega zakona.

16. Minister za okolje do 1. maja 2026 sprejme izvedbeni pravni akt iz člena 34³¹(1) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 56(1) tega zakona.

17. Minister za okolje do 31. maja 2026 sprejme izvedbene pravne akte iz člena 6(2) Zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 4 tega zakona, in člena 11²(3) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 7 tega zakona.

18. Minister za okolje mora do 31. avgusta 2026 sprejeti izvedbeni pravni akt iz člena 30(8) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 11(23) tega zakona.

19. Občinski sveti do 31. maja 2026 sprejmejo izvedbene pravne akte iz člena 31²(1) in (4) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 20 tega zakona.

20. Občinski sveti, ob upoštevanju določb člena 30(3) do dvopičja, točk 2, 4, 6, 8, 11–20 iz odstavka (3) ter (4), (7), (10), (10¹), (12), (13), (17) in (18) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 11(1), (2), (4), (5), (6), (9)–(18), (20), (22), (24), (25), (26), (27), (30) in (31) tega zakona ter določbe člena 30⁵(1) in (3) Zakona o ravnanju z odpadki, določene v členu 15 tega zakona, spremenijo izvedbene pravne akte iz člena 31(1) Zakona o ravnanju z odpadki do 31. maja 2026.

21. Občinski sveti morajo ob upoštevanju določb člena 30(3), točke 21, in odstavka (8) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 11(19) in (23) tega zakona, najpozneje do 31. avgusta 2026 spremeniti izvedbene pravne akte iz člena 31(1) Zakona o ravnanju z odpadki.

22. Občinski sveti do 31. decembra 2026 sprejmejo izvedbene pravne akte iz člena 30²(10) zakona o ravnanju z odpadki, kot je določeno v členu 13 tega zakona.

23. Člen 57 tega zakona se uporablja za povračilo stroškov od prvega leta po začetku veljavnosti določb člena 34³²(1) zakona o ravnanju z odpadki.

24. Prvo obdobje treh koledarskih let, za katero minister za okolje določi referenčne številke tobačnih izdelkov s filtri in/ali filtrov, ki se prodajajo za uporabo v kombinaciji s tobačnimi izdelki, se začne v letu, v katerem začnejo veljati določbe člena 34³²(1) zakona o ravnanju z odpadki.

25. Člen 59 tega zakona se uporablja za povračilo stroškov od prvega leta po začetku veljavnosti določb člena 34³⁵(1) zakona o ravnanju z odpadki.

26. Prvo obdobje treh koledarskih let, za katero minister za okolje določi referenčne številke vlažilnih robčkov in/ali balonov, začne teči od leta, v katerem začnejo veljati določbe člena 34³⁵(1) zakona o ravnanju z odpadki.

27. Postopki za izdajo, začasno prekinitev, odpravo začasne prekinitve in preklic dovoljenj za organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov in embalaže, ki so se začeli pred datumom začetka veljavnosti členov 47, 49 in 52 tega zakona, se zaključijo v skladu s postopkom za izdajo, začasno prekinitev, odpravo začasne prekinitve in preklic dovoljenj za organizacijo ravnanja z odpadki iz izdelkov in embalaže, ki je veljal pred datumom začetka veljavnosti členov 47, 49 in 52 tega zakona.

28. Za osebe, katerim so bila dovoljenja za organizacijo ravnanja z odpadki iz proizvodov in embalaže preklicana pred datumom začetka veljavnosti 54. člena tega zakona, veljajo določbe člena 34²⁹(3) zakona o ravnanju z odpadki, navedene v členu 54 tega zakona.

29. Za namene drugih zakonov je naziv „državni register upravljavcev z odpadki“ enakovreden imenu „informacijski sistem registra upravljavcev z odpadki“.

S tem razglašam zakon, ki ga je sprejel Seimas (litovski parlament) Republike Litve.

Predsednik republike

Gitanas Nausėda